PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8838 | Marți 6 iulie 1971 | 6 PAGINI — 30 BANI

VIZITA DE LUCRU A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PE ȘANTIERUL TEATRULUI NAȚIONAL DIN CAPITALĂ

Cel mai mare și mai modern ansamblu arhitectonic din centrul Capitalei, aflat în plină construcție — Teatrul Național — a fost vizitat ieri de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Aici, în centrul Bucureștilor, unde nu de mult s-a inaugurat impunătorul hotel „Intercontinental" și s-a dat în folosință pasajul subteran, obiective făcînd parte dintr-un întreg complex de lucrări ce creionează, prin formele și volumele implantate, o nouă configurație frumoasei Piețe a Universității, este încă șantier. Clădirea „Naționalului", piesă centrală în ansamblul construcțiilor proiectate și realizate, se află în exterior nefinisată, activitatea constructorilor fiind în plină desfășurare. De asemenea, interiorul se găsește la o bună distanță de stadiul în care va răsuna primul sunet de gong al spectacolului inaugural. Construcția, în faza de realizare de acum, deși oferă imaginea unui lucru încheiat sub aspectul concepției, permite intervenții apte să-i sporească valoarea arhitecturală, precum și gradul de funcționalitate. Fapt pus în deplină evidență, ieri, cu prilejul vizitei de lucru a secretarului general al partidului.

Este către ora prînzului, oră la care arterele centrale, bulevardele cunosc o mare animație. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, însoțit de tovarășii Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Dumitru Popa, primarul general al Capitalei, Dumitru Popescu, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, sosește pe șantierul teatrului. În întîmpinare se află Ion Brad, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Dumitru Joița, prim-vicepreședinte al consiliului popular municipal, Horia Maicu, coordonator al proiectării ansamblului arhitectural din Piața Bălcescu, Cezar Lăzărescu, președintele Uniunii arhitecților, Brăduț Covaliu, președintele Uniunii artiștilor plastici, Tiberiu Ricci, arhitectul-șef al Capitalei, Ascanio Damian, rectorul Institutului de arhitectură „Ion Mincu", alte persoane oficiale.

Pe o machetă în incinta foaierului principal, arhitectul proiectant oferă o serie de date privind concepția de ansamblu a noului lăcaș de cultură, dă explicații asupra viziunii arhitecturale interioare, asupra materialelor de construcție folosite și a viitoarelor decorațiuni. Se vizitează apoi sala de spectacole. În stadiul în care se găsește, nefinisată, fără scaune, fără loji, amenajate cu betoane încă zgrunțuroase, ea amintește, la o primă privire, mai degrabă de un amfiteatru antic decît de o sală de spectacole din zilele noastre. Dar, cătînd dincolo de imaginea prezentă, prin prisma explicațiilor care se dau, nu este greu să realizezi dimensiunile și aspectul finit a ceea ce va însemna, peste scurtă vreme, cel mai modern teatru al țării. Sala, dimensionată pentru 940 de locuri, va fi armonios încadrată de loji, va dispune de o generoasă perspectivă către scenă, de o bună acustică, va avea instalații de condiționare a aerului și un sistem de securitate garantat.

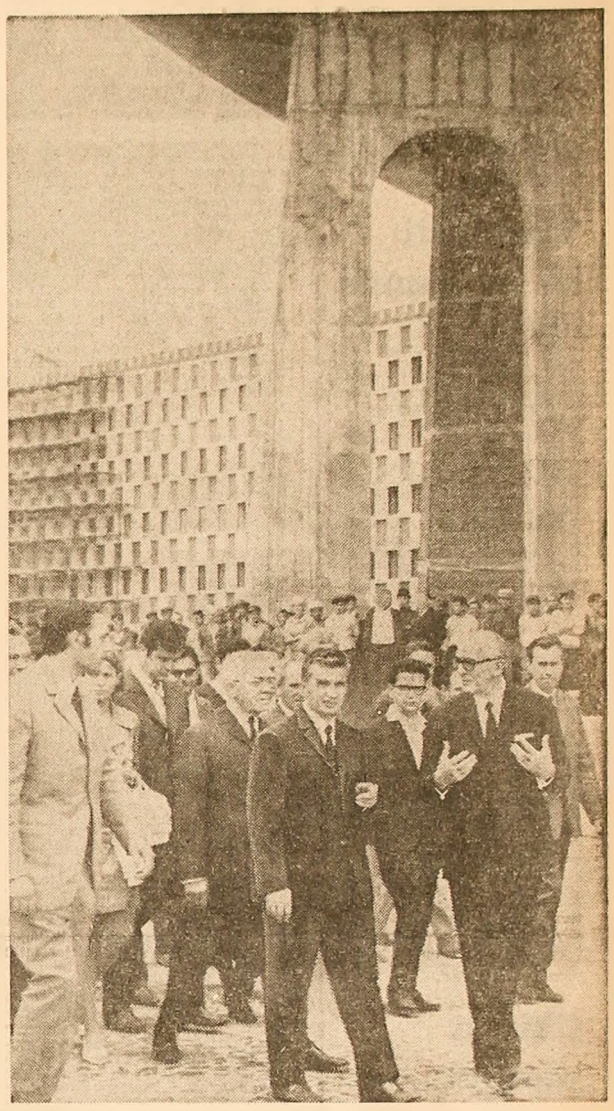

În discuția care are loc, secretarul general al partidului pune în atenția arhitecților necesitatea rezolvării unor probleme atît în ceea ce privește folosirea mai judicioasă a spațiului, cît și în privința decorațiilor interioare, pe care le recomandă sobre și de inspirație națională.

Scena, cu deschidere de 17 m, despărțită de sală printr-o cortină metalică, impune prin dimensiunile-i ample, prin complexul de agregate și multitudinea mecanismelor și trapelor turnante și culisante, capabile să fie manevrate lesnicios și rapid în funcție de cerințele spectacolului. Partea superioară a scenei, acea parte a construcției ce din exterior se înfățișează asemeni unui bloc monolit, dar care în economia construcției are o funcționalitate bine precizată, de principal „depozit" de decoruri.

Cea de-a doua sală de spectacole a noului lăcaș al Thaliei dezvăluie același efort creator. Este aici o sală, cum s-ar spune, pliantă, care se descompune și se recompune în funcție de genul spectacolului, scena putîndu-se plasa în mod obișnuit în fața spectatorilor, sau, pur și simplu, în mijloc. Gradenele laterale fiind mobile, ele se retrag sau se integrează celor centrale, care sînt fixe. Numărul locurilor este și el variabil, între 450—598. Secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat sînt informați că scena, instalațiile tehnice care pun în mișcare, în funcție de concepția regizorală, laturile mobile ale gradenelor, sînt de concepție și execuție originală, alcătuind prima realizare de acest gen.

Se parcurg culuarele corpului de clădire ce face legătura între cele două săli de spectacole ale ansamblului. Încăperile ce se înșiruie de o parte și de alta vor fi ateliere de croitorie, atelere de decoruri, săli de machiaj, toate activitățile decurgînd din cerințele teatrului. O bună parte, însă, vor fi afectate unor instituții de cultură.

(Continuare în pag. a III-a)

REMARCABILE SUCCESE ÎN ÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR

Realizînd peste plan 44 milioane lei la producția globală și 52,8 milioane lei la producția marfă, unitățile industriale din județul Vîlcea au depășit în cursul primului semestru prevederile angajamentelor asumate pe acest an în întrecerea socialistă. Sporurile de producție s-au concretizat în 4 760 tone sodă calcinată, 1 410 tone sodă caustică, 886 tone octanol, 8 500 tone calcar, aproape 15 000 tone sare în soluție, 220 tone grafit, 110 tone feldspat, 220 tone mică, precum și însemnate cantități de alte produse peste plan. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, industria județului Vîlcea a realizat o producție cu 23,6 la sută mai mare, depășind astfel substanțial ritmul de dezvoltare prevăzut.

★

Uzina de vagoane din Tr. Severin și-a onorat, cu un apreciabil avans, angajamentele înscrise în contractele încheiate cu Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor. Ea a livrat căilor ferate 1 440 vagoane acoperite pe două osii, destinate transportului general de mărfuri și alte 300 vagoane speciale pentru transportul pietrei sparte și al balastului. În acest fel, muncitorii și specialiștii uzinei și-au depășit cu 8 536 000 lei sarcinile pe primul semestru la producția globală și cu 7 000 000 lei — pe cele la producția marfă.

În prezent, întreprinderea își organizează fluxurile tehnologice pentru fabricarea a două tipuri de vagoane ce vor fi exportate în R. P. Ungară și R. D. Germană. Potrivit contractelor în vigoare, uzina severineană urmează să exporte în țările amintite 1 400 vagoane de marfă acoperite și 200 vagoane pentru transportat ciment în vrac.

★

Colectivele uzinelor metalurgice din Baia Mare și Firiza au realizat în primul semestru o producție suplimentară de cupru electrolitic, acid sulfuric și alte substanțe chimice în valoare de peste 8 milioane lei. Prin creșterea randamentului de extracție și reducerea cheltuielilor de fabricație s-au obținut o reducere suplimentară a prețului de cost de 6,5 milioane lei și beneficii peste plan în valoare de aproape 18 milioane lei, fiind astfel depășite angajamentele asumate la începutul anului. (Agerpres)

Întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu tovarășa Dolores Ibarruri

Luni după-amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit cu tovarășa Dolores Ibarruri, președintele Partidului Comunist din Spania, care, la invitația C.C. al P.C.R., se află într-o vizită în țara noastră.

În timpul convorbirii care a avut loc cu acest prilej s-a reafirmat hotărîrea de a dezvolta în continuare relațiile de colaborare și solidaritate internaționalistă statornicite între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania, corespunzător intereselor celor două partide și popoare, unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ale tuturor forțelor antiimperialiste.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și caldă prietenie.

★

În aceeași zi, tovarășul Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, au oferit o masă în cinstea tovarășei Dolores Ibarruri.

Pe șantierele de construcții-montaj PRODUCTIVITATEA MUNCII NU ȚINE PASUL CU DOTAREA TEHNICĂ

Soluții imperios necesare: ● APLICAREA RIGUROASĂ A LEGII INVESTIȚIILOR ȘI A LEGII CONTRACTELOR ● ORGANIZAREA RAȚIONALĂ A ÎNTREGII ACTIVITĂȚI, DE LA PROIECTARE LA FINISARE

În expresie valorică, productivitatea muncii realizată în construcții — deși a crescut de la an la an — este, totuși, de cîteva ori mai mică decît cea din industrie. O serie de specialiști cu care am discutat susțin că datorită „specificului" activității de construcții-montaj și, respectiv, al celei industriale, o asemenea comparație nu ar fi justificată. Dacă vom compara productivitatea fizică a muncii realizată în construcții în țara noastră cu cea din alte țări — la obiecte întregi sau numai la categorii de lucrări — concluzia va fi că la noi nivelul productivității muncii în sectorul de construcții este încă scăzut. Inerent, se pun întrebările: cum se explică această situație și, mai ales, cum trebuie acționat pentru creșterea rapidă a productivității muncii în construcții-montaj?

Aproape fără excepție, specialiștii din întreprinderile de construcții-montaj și din Ministerul Construcțiilor Industriale cu care am discutat sînt de părere că nivelul scăzut al productivității muncii pe șantiere e determinat — în principal — de primirea cu întîrziere a documentațiilor tehnice de execuție, de dificultățile întîmpinate, din partea unor furnizori, în aprovizionarea cu materiale a șantierelor, de insuficiența forței de muncă — mai ales calificată.

Într-adevăr, aceste neajunsuri influențează negativ nivelul productivității muncii constructorilor, dar tot la fel de adevărat este că efectele lor ar putea fi evitate dacă factorii ce concură la realizarea investițiilor — titulari, beneficiari, constructori, proiectanți, furnizori de materiale — ar aplica întocmai reglementările în vigoare — legea planificării, organizării și executării investițiilor, legea contractelor economice. Deci, instrumente de contracarare există. Practica arată însă că, dincolo de dificultățile amintite, ritmul de creștere a productivității muncii constructorilor ar putea spori dacă s-ar folosi pe deplin o serie de pîrghii care se află la îndemîna fiecărui comitet de direcție, a oricărei întreprinderi de construcții-montaj.

Ne referim, bunăoară, la extinderea metodelor moderne de construcție și, în primul rînd, la folosirea pe scară largă a prefabricatelor. Un studiu comparativ, întocmit recent de specialiștii Institutului de cercetări pentru construcții (INCERC), arată că în U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, Anglia, prin utilizarea prefabricatelor la construcția locuințelor, productivitatea fizică a muncii este de două ori mai mare decît în cazul în care blocurile se realizează din zidărie — așa-zis — tradițională. La noi în țară, gradul de folosire a prefabricatelor la construcția de locuințe este încă scăzut. La fel se prezintă lucrurile și în ceea ce privește construcțiile industriale. Care este indicele de prefabricare realizat de pildă, de Întreprinderea de construcții-montaj București, unitate aparținînd Ministerului Construcțiilor Industriale?

— 32 la sută — ne-a răspuns ing. **Mihai Tenea**, director tehnic al acestei întreprinderi.

Au urmat explicații ample pentru

Dan MATEESCU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

● CONTROLUL ASUPRA ACTIVITĂȚII COMERCIALE — OBLIGAȚIE COTIDIANĂ A EDILILOR, A TUTUROR FACTORILOR CARE RĂSPUND DE APROVIZIONAREA POPULAȚIEI ● FAPTUL DIVERS ● La recoltarea cerealelor păioase: COMBINE SAU SECERĂTORI — DUPĂ STAREA FIECĂRUI LAN ● O necesitate tot mai acută în procesul formării viitorilor ingineri: UZINA-ȘCOALĂ

Acolo unde aluminiul devine cu adevărat „aur alb"

Uzina de prelucrare a aluminiului a luat startul producției pe secvențele de final ale cincinalului trecut, întregind ciclul tehnologiei al celei mai noi dintre ramurile industriei românești: industria aluminiului. Țara noastră dispune acum de întreaga gamă a instalațiilor necesare pentru obținerea și valorificarea superioară a „aurului alb". Extracția bauxitei, transformarea ei în alumină, electroliza aluminei și prelucrarea aluminiului astfel obținut, iată un lanț de operații industriale pretențioase care au cerut conjugarea unor încordate eforturi, ample investiții, construcția unor uzine moderne, amploarea acestei străduințe colective este cel mai bine ilustrată de finalitatea ei: dinamica producției de aluminiu. În 1965 țara noastră a produs 8 578 tone de aluminiu și aliaje din aluminiu. Peste cinci ani, în 1970, cifra producției anuale a crescut vertiginos: 101 283 tone.

★

O suprafață plană dincolo de un pîrîu ce înconjoară orașul Slatina că să se verse în Olt. Sugerînd un oraș spațial, uzina, cu suprafețe de un albastru metalic și cu mii de ferestre, cu o siluetă mult alungită, își pierde conturul undeva, în depărtări. Urmez drumul pe care-l fac în fiecare zi oamenii uzinei. Pătrund astfel în sălile grupului social de unde, printr-un pasaj subteran, ajung în mijlocul unei hale imense cu lumină albă, cu aer proaspăt. În spațiile largi ale halelor sînt implantate mașini uriașe cu geometrii ciudate. Sînt prese, căi cu role pentru călătoria barelor produse, mașini pentru prelucrarea aluminiului prin tragere, mașini diverse armonios dispuse într-un univers al industriei albe, elegante.

Aluminiul a cucerit, în ultimele decenii, teritorii din ce în ce mai mari din spațiul materiilor cu cea mai largă utilitate în industrie, în viața noastră de toate zilele. Ce destin capătă lingourile de aluminiu brut sosite aici de la uzina producătoare aflată la cîțiva kilometri depărtare? După ce străbate fluxurile tehnologice metamorfozîndu-se, aluminiul părăsește uzina în chip de bare cu cele mai diverse și complicate profile, în chip de țevi pentru irigații și țevi de presiune pentru industria chimică, pentru construcții, pentru multe alte industrii. Cea mai spectaculoasă dintre transformările aluminiului este însă aceea care îi dă înfățișarea de uși, ferestre, mobilier. Este una dintre cele mai noi și mai practice utilizări ale acestui metal. Clădirile înzestrate cu asemenea dotări de mare trăinicie și eleganță primesc și în ansamblu un plus de modernitate și farmec. Un exemplu ne este oferit de hotelul „Intercontinental" din București. Următoarele mari hoteluri ce se vor construi în Capitală își vor primi oaspeții și soarele prin uși și prin ferestre de aluminiu livrate de noua uzină din Slatina. Primele comenzi de tîmplărie metalică pe care le-a înregistrat serviciul comercial al uzinei au venit de pe litoral. Aluminiul va colabora astfel cu soarele și cu nisipul mării pentru a da litoralului românesc noi străluciri și atracții.

Drumurile prelucrării aluminiului încep aici, toate, din atelierul de turnătorie. O turnătorie care nu seamănă cu toate turnătoriile. Fără nisipuri și pămînturi, fără praf, fără fum și zgură. Seamănă mai curînd cu o instalație chimică. Metalul topit nu se arată privirilor decît atunci cînd a și primit structura și formele necesare pentru următoarele faze tehnologice.

În hala preselor am zăbovit cîteva minute în fața unei mașini uriașe și am fost astfel martorul unui spectacol fascinant. Dintr-un cuptor alăturat a ieșit un bloc de aluminiu încins. Un muncitor, punînd în mișcare uriașa mașină, a declanșat un întreg șir de operații. O mînă metalică a apucat blocul de aluminiu și l-a introdus în pîntecele mașinii care, din clipa aceea, și-a desprins din inerție jumătate din întreaga ei alcătuire deplasîndu-și-o, într-o mișcare de comprimare. Am înțeles că în interiorul mașinii aluminiul era atunci supus unei presiuni fantastice și, în secundele următoare, el a și început să iasă prin singurul orificiu existent căpătînd profilul acestuia. Rezulta o bară de zeci și zeci de metri lungime și a cărei secțiune semăna cu o literă cuneiformă. Totul a durat cîteva minute, apoi ciclul a reînceput.

Mihai CARANFIL

(Continuare în pag. a II-a)

Dialog cu arhitecți și constructori

FAPTUL DIVERS

Fructe oprite

Recent, în satul Scăpău, comuna Devesele (Mehedinți), șapte copii s-au otrăvit cu vișine pe care le-au cules de pe plantațiile de pe marginea școlii. Copiii se numesc Aurelia, Aron, Florinel, Luminița și Elena — toți cinci din familia Dutescu, Maria și Nicolita din familia Velcu. Doi din cei 5 frați Dutescu, Aron și Aurelia, au decedat. Ceilalți au fost internați în spital și salvați. S-a constatat că vișinii fuseseră stropiți cu o substanță toxică folosită pentru distrugerea omizilor. Întîmplarea tragică obligă la mai multă răspundere în administrarea substanțelor toxice, la luarea unor măsuri care să înlăture asemenea situații.

Vinovații să răspundă

Într-una din zilele trecute, lacul Tăbăcăriei, de lîngă Constanța, prezenta un aspect deosebit. Pe suprafața lucie a apei pluteau mii și mii de pești morți. Cauza — poluarea apei. În urma analizelor chimice efectuate s-a stabilit că Întreprinderea canal-apă din Constanța, întreprinderea de transporturi, fabrica de gheață și termocentrala „Filimon Sîrbu" au deversat în lac importante cantități de reziduuri nocive. Paguba se ridică la cîteva zeci de mii de lei. Acest fapt a determinat organele de resort să înainteze dosarul instanței de judecată. Deși tăcuți, peștii, de data asta, acuză. Urmează ca vinovații să răspundă.

Recidiva

În urmă cu un an, Kőteles Elisabeta mai era studentă la Facultatea de medicină generală a I.M.F. din Tg. Mureș. În urma unor întreruperi ilegale de sarcină, a fost condamnată, fiind și exmatriculată din facultate. După ispășirea pedepsei, s-a angajat ca asistentă medicală. Lecția primită însă nu i-a fost de folos. Nu de mult a ajuns din nou pe banca acuzaților. Pentru o faptă de aceeași natură, însă mult mai gravă. Pentru că, în urma unei intervenții asemănătoare, ea a provocat moartea unei femei gravide (Zoletzky Ana). Urmează ca instanța de judecată să-și pronunțe verdictul.

Cine a pierdut... o autobasculantă?

De peste un an de zile, în curtea Stațiunii de montă din comuna Feldru (Bistrița-Năsăud) — ne scrie profesorul *Traian Pop* — zace o autobasculantă (pe al cărei număr de circulație se mai disting doar semnele 31 HD) cu o capacitate de încărcare de 28 tone. Se știe că a fost folosită la construcția unui pod peste Someș de către Întreprinderea județeană de drumuri și poduri Bistrița-Năsăud. Oare chiar să n-aibă nici un stăpîn?

Au copt-o... scrum!

Într-una din zilele trecute, Valentin Capbătut, director tehnic la stațiunea experimentală Simnic (Dolj), a dat dispoziție să se dea foc la o miriște. În cîteva minute, limbile de flăcări au început să alerge pe cîmpie și, nemaiputînd fi strunite, au intrat într-un lan de secară abia dată în pîrgă, pe care au copt-o... scrum! Cazul, din păcate, nu este singular. La cooperativa agricolă din comuna Mîrșeni, din același județ, a luat foc (cauzele încă n-au fost stabilite) un lan de secară în suprafață de 1,24 ha.

„Ascensorul"... inaccesibil

La începutul lunii mai, la Reșița s-a dat în folosință nouă clădire în care s-au mutat o bună parte din instituțiile administrative ale județului Caraș Severin. Clădirea are 9 etaje. Deși au trecut două luni de atunci, cetățenii care vin cu treburi la județ sînt nevoiți să urce rute de scări, deoarece lifturile — instalate cu mult timp înainte de luna mai — n-au fost încă date în folosință. Cu toate că au fost chemați de nenumărate ori la fața locului pentru recepția lifturilor, experții de la „Ascensorul" București n-au reușit încă să ajungă la Reșița. Să fie oare urcușul inaccesibil? Sau chiar... „Ascensorul"?

Rubrică redactată de:
Dumitru TIRCOB
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Publicăm în continuare, în ziarul de astăzi, constatările controlului efectuat asupra activității comerciale, în mai multe județe, de colective ale Consiliului Economic, împreună cu organele locale de stat și economice. Pretutindeni în localitățile supuse analizei este evidentă buna aprovizionare, existența unor stocuri de marfă care satisfac cerințele consumatorilor. În primele șase luni ale acestui an, de pildă, în județul Brașov s-au desfăcut prin rețeaua comercială cantități de produse cu circa 11—15 la sută mai mari decît în aceeași perioadă a anului trecut. După datele statistice puse la dispoziție de către direcția comercială județeană Caraș-Severin, numai în luna iunie au fost livrate unităților 23 tone de unt, 283 tone orez, 2 146 tone pîine, 191 tone ulei, 81 tone brînzeturi, 520 tone zahăr, 727 tone făină — cu mult peste prevederile inițiale — la care se adaugă în cantități suficiente produse lactate, carne și preparate din carne. O situație asemănătoare poate fi constatată în cele mai multe magazine din fiecare județ cuprins în acțiunea de control.

CONTROLUL ASUPRA ACTIVITĂȚII COMERCIALE
obligație cotidiană a edililor, a tuturor factorilor care răspund de aprovizionarea populației

Pentru realizarea unei bune aprovizionări o importanță deosebită au calitatea produselor puse în vînzare, nivelul general al deservirii. Or, în această privință, pe lîngă aspectele în general pozitive s-au constatat și multe neajunsuri. De multe ori neglijențele încep chiar de la producător. Vom nota cîteva din exemplele — din păcate nu puține — întîlnite în aceste zile. Făina furnizată de către industria morăritului din orașele Roman și Iași, de pildă, prezintă impurități: o bună parte din unitățile de panificație din județul Bacău nu respectă rețetele de fabricație. „La noi — spunea brigadierul Vasile Păduraru, de la unitatea de panificație din Comănești — avem un cuptor impropriu activității productive, cu vatra deteriorată, și totuși conducerea întreprinderii de panificație din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne obligă să-l folosim, fapt pentru care zilnic livrăm la consumatori circa 5 tone de pîine pe care, cinstit să fiu, nici eu ca producător n-aș consuma-o".

Serioase deficiențe se constată și în ce privește produsele lactate. Astfel, unele cooperative agricole, neavînd condiții optime de păstrare, livrează laptele cu impurități, acidulat și, uneori, chiar diluat. La magazinul alimentar nr. 75 din Reșița, aciditatea normală a smîntînei și a untului era mult depășită. Ne deplasăm, în zorii zilei, la C.A.P. Someșeni-Cluj. Lăptarul cooperativei, Pavel Barde, ne primește cu un oftat de usurare: „Bine că ați venit. Nu mai știu ce să fac, mulgătorii nu respectă igiena laptelui...". Ceva mai tîrziu, iată-ne în grajdurile fermei de stat din Apahida. Este ora mulsului: încălcarea regulilor elementare de igienă se petrece la fiecare pas — bidoanele în care este păstrat și transportat laptele nu sînt bine întreținute. Sînt trecute prin lactofiltru cîteva probe: sedimentele descalifică această sensibilă materie primă ca aliment și, totodată, pe specialiștii care conduc respectiva unitate. Sînt sancționați contravențional nu numai conducătorii fermei, medicul veterinar, brigadierul zootehnic și cîțiva mulgători, ci și directorul I.A.S. Oare este admisibil ca în condițiile în care fiecare unitate agricolă este încadrată cu zootehniști, veterinari și alți specialiști, cînd există un inspectorat veterinar cu 64 de medici de circumscripție, puritatea laptelui să fie la cheremul unor irresponsabili?

În orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la Moinești, la Bacău și în alte localități din mai multe județe, din cauza slabei calități au fost refuzate importante cantități de preparate din carne. Diferite categorii de salam, produse la I.R.I.C.-Pitești, prezintă un procent excesiv de apă, iar în magazinul I.A.S.-Reșița toate sortimentele de salam analizate aveau o umiditate cu peste 7 la sută mai mare decît este prevăzut. Date fiind unele deficiențe legate de nivelul satisfacerii cererilor de consum din acest domeniu, asemenea abateri de la normele de calitate sînt cu atît mai grave și tocmai de aceea este necesar să fie curmate cu toată hotărîrea, iar cei care se fac vinovați să fie sancționați cu asprimea cuvenită.

Din păcate „lanțul slăbiciunilor" continuă și în rețeaua comercială. Buna aprovizionare, abundența semnalată în rafturile magazinelor sînt, pe alocuri, afectate de anumite neajunsuri — datorate fie unor deficiențe organizatorice, fie lipsei de condiții corespunzătoare de transport, depozitare și păstrare sau neglijenței unor gestionari — neglijențe care se soldează cu deprecierea unor mărfuri. Situații de acest fel au fost întîlnite de echipele de control în localități ale județelor Caraș-Severin, Prahova, Bacău etc. unde au fost depistate și scoase din consum cantități de carne și preparate din carne, unt, brînzeturi. Conservele din vinete împănate din rafturile magazinului nr. 200 și ale complexului nr. 1 din cartierul brașovean Steagul Roșu erau depreciate, telemeaua din rețeaua comercială și depozitele I.C.R.A. ale aceluiași oraș nu era păstrată în zer, cum ar fi fost normal, ci în saramură. Și în aceste cazuri unele produse au fost retrase de la vînzare. Desigur, aplicarea operativă a măsurilor de retragere și a sancțiunilor materiale, în asemenea cazuri, este justificată și binevenită.

O altă manifestare a neglijenței în manipularea mărfurilor este menținerea în depozite și în rafturile magazinelor a unor produse cu termen de garanție depășit, în ciuda faptului că regulamentările în vigoare prevăd reanalizarea calității, certificarea mărfii în consum în continuare, precum și îndepărtarea celor care nu mai corespund parametrilor de calitate obligatorii. La magazinul alimentar cu autoservire nr. 1 din Deva, unitate considerată model de către forurile locale, se aflau în gondole cutii cu conserve de vinete în bulion fabricate în 1968, cu termenul de garanție expirat. În multe unități din localitățile județului Constanța se găsesc conserve de legume și fructe, sucuri, compoturi etc., în cutii ruginite și bombate (fenomen care arată că în interiorul cutiei s-a produs fermentație). În orașele miniere Cavnic și Baia Sprie, toate magazinele alimentare controlate exprimau în rafturi numeroase mărfuri cu termenul de garanție depășit, fără însă ca gestionarii să întentioneze să le scoată din vînzare și să ceară organelor competente analiza care să confirme sau să infirme rămînerea lor în comerț.

O atenție deosebită s-a acordat, cu prilejul controlului, aspectelor igienico-sanitare ale deservirii. Situația este în general bună. Majoritatea magazinelor sînt nu numai aspectuoase din punct de vedere estetic, ci și corespunzătoare cerințelor unui comerț civilizat: sălile de vînzare, depozitele de mină, magaziile sînt bine întreținute, curate. Au fost însă depistate numeroase cazuri de încălcare a unor norme elementare de igienă.

La Tîrgoviște, insuficiența spațiilor comerciale și a celor de prelucrare industrială a produselor alimentare este vizibilă: aceasta însă nu constituie o scuză pentru proasta gospodărire a celor existente. Inspecția sanitară a dispus, în mai multe rînduri, închiderea unității din Tîrgoviște a I.C.I.L. și a amendat conducerea întreprinderii cu 5 000 lei. Cum se prezintă situația acum? În linii generale — la fel! Sticlele, bidoanele și instalațiile de prelucrare au fost găsite murdare; produsele rezultate din prelucrarea laptelui se acidulează încă de la livrare: lucrătorii n-au echipament de protecție, halate. De notat faptul că unitatea în discuție se află în imediata apropiere a consiliului popular municipal... Un control al inspecției sanitare județene în întreprinderile de panificație, încheiat pe 28 iunie a.c., s-a soldat cu 48 de sancțiuni. Aceasta nu pentru că inspecția respectivă ar fi fost prea severă, ci pentru că în acest sector s-au găsit neglijențe intolerabile. La secțiile 1, 2, 3, 14 din Tîrgoviște, 17 Gura Ocniței și 9 Brănești, aluatul nu era acoperit. Unitățile erau nespoite de multă vreme. Normal, o asemenea constatare, adusă la cunoștința conducătorilor de întreprindere, trebuia să fi declanșat o acțiune operativă de „asanare" a neglijențelor; dar nu s-a petrecut așa. Constatările colectivului de control le repetă pe cele ale inspecției sanitare — ba, în multe sectoare, amplificate! De ce? Pentru că — răspunde dr. Dăscălescu de la inspecția sanitară județeană — amenzile, sancțiunile n-au fost aplicate decît lucrătorilor operativi, nu și șefilor de unități.

Principala concluzie care se desprinde analizînd aceste abateri de la regulile de comerț este că organele însărcinate prin lege să controleze activitatea comercială nu-și fac întotdeauna datoria. Se pune întrebarea: de ce? Pentru că însiși controlorii nu sînt controlați. S-a încercat să se acrediteze ideea că organele însărcinate cu controlul nu au personal suficient. „Argumentul" nu stă însă în picioare. Practic, cine trebuie să efectueze controlul? În primul rînd etc., etc.). La controlul efectuat nici o unitate a T.A.P.L. nu era dotată cu utilaje necesare dezinfecției. După cîteva zile, T.A.P.L. a procurat și repartizat aceste utilaje pe rețea. Dar de ce abia acum? În Galați s-a construit mult și, o dată cu noile cartiere de locuințe, s-au amenajat numeroase complexe comerciale moderne. Există însă și multe unități comerciale care funcționează în localuri vechi, unele devenite improprii pentru buna lor funcționare. În urma controlului, s-a stabilit un grafic de reparare, reamenajare, dezinfecție și curățenie a tuturor localurilor în care funcționează unitățile T.A.P.L. Nu se putea face acest lucru și pînă acum?

Este vară și, normal, produsele alimentare necesită o depozitare și o păstrare care să le ferească de alterare. Or, în multe unități comerciale controlate nu fost găsite produse alimentare alterate, pentru că instalațiile frigorifice erau defecte.

Direcția comercială are o unitate specializată în repararea instalațiilor frigorifice, dar pentru că nimeni nu a controlat cum își fac datoria lucrătorii acestei unități, deseori s-a întîmplat ca o cameră frigorifică sau un frigider reparat azi, mîine să se defecteze din nou. De ce? Pentru că recepția reparației o făceau nu oameni de specialitate, ci responsabilii de unități și lucrătorii din comerț. Măsura luată ca aceste utilaje frigorifice reparate să fie recepționate de oameni competenți va asigura, credem, o mai bună funcționare a lor și, totodată, suprimarea „micilor atenții" pe care responsabilii de unități erau nevoiți să le acorde celor care le reparau instalațiile de frig.

Ineficiența controlului — efectuat de organele de specialitate amintite, precum și de consiliile populare orășenești, municipale, de unii primari, vicepreședinți ai comitetelor executive, de cadre de conducere — este, după cum spuneam, una din cauzele menținerii și perpetuării deficiențelor. Aceasta determină apariția — la unii lucrători din aparatul comercial — a unei atitudini formale față de obligațiile lor, a superficialității, a unui spirit funcționăresc de „control al hîrtiilor". Este o constatare aproape generală că în activitatea diverselor organisme implicate s-a impus un stil defectuos de muncă, o manieră funcționărească de a inspecta. Întrebată cum urmărește activitatea de control a merceologilor, Viorica Huban, șefa serviciului comercial de la O.C.L. „Alimentara" Baia Mare, mărturisește că d-sa citește doar însemnările din registre. Controlul scriptic poate fi oare edificator, atîta timp cît în rafturile magazinelor, sub ochii binevoitori ai unor șefi de piețe, sau al merceologilor, stau neclintite mărfuri învechite sau degradate? Romulus Boier, responsabilul magazinului alimentar cu autoservire 69 Deva, tras la răspundere pentru că ținea expuse la vînzare mărfuri cu ambalajele necorespunzătoare, fără aspect comercial, unele conserve bombate (alterate), riposteză nedumerit: „Pînă acum nu m-a sancționat nimeni pentru că vînd conserve ruginite. Dacă m-ar fi amendat, nu mai țineam asemenea marfă în magazin".

Deși puse în fața unor probe evidente, unele cadre de răspundere din conducerea unor organisme județene, ca Pavel Darie și Ioan Poenaru, directori la direcția județeană comercială Bacău, Ghiță Ghelberg, directorul I.C.R.A., Mircea Aurică, director la I.L.F., Constantin Daroboț, merceolog la Uniunea județeană a cooperativelor de consum, și alții s-au lăsat greu convinși de existența neregulilor constatate, toate constituind pentru dînșii o „mare surpriză". Singura explicație care s-ar putea da acestui fapt este neparticiparea la munca efectivă de îndrumare și control. La Moinești, Dărmănești, Tg. Ocna etc., numeroși gestionari, vînzători și consumatori ne-au declarat că prezența organelor competente în unitățile comerciale este sporadică. A rezultat, de pildă, că tovarășii Iosif Mureșan, secretarul Consiliului popular orășenesc Tg. Ocna, Dumitru Astănoaie, președintele Consiliului popular din Dărmănești, Negri Gherasim, președintele cooperativei de consum din Dofteana, etc. consideră că prezența lor prin unități nu ar fi o cerință stringentă, cu toate că aceasta este o îndatorire de mare răspundere pentru toți factorii locali, chemați să asigure buna aprovizionare a populației.

Pretutindeni, în toate județele, analiza rezultatelor sondajului întreprins a permis formularea unor concluzii privind modul în care să se asigure îmbunătățirea în continuare a activității comerciale. În acest scop, în fiecare loc s-au inițiat în mod operativ măsuri de remediere imediată a tuturor neajunsurilor depistate. La Cluj, de exemplu, s-a dat sarcina inspecției veterinare județene de a organiza o acțiune permanentă de control igienico-sanitar al mulsului, păstrării și transportului laptelui, care să cuprindă toate unitățile producătoare. De asemenea, s-a recomandat desfășurarea unei largi activități de educație sanitară. Consiliul popular județean Mehedinți a analizat cauzele aprovizionării necorespunzătoare a unităților de desfacere a legumelor și fructelor, iar factorii de conducere de la I.L.F. și I.A.S. au prezentat un plan de măsuri pentru îmbunătățirea activității. Efectele acestor acțiuni operative pot fi urmărite în activitatea chioșcurilor I.L.F., în piața centrală a orașului, unde între timp s-au înlăturat unele deficiențe, iar aprovizionarea a fost îmbunătățită sub aspectul varietății sortimentelor. Și la Comitetul județean de partid Prahova s-au luat în discuție lipsurile constatate; conducerii I.L.F. Prahova, cadrelor de la O.C.L. „Alimentara" dar mai ales inspecției și organelor comerciale județene li s-a atras atenția să supravegheze zilnic, săptămînal, întregul proces de aprovizionare a populației ploiești și din celelalte centre urbane ale Prahovei, să dea dovadă de exigență sporită față de cea mai mică abatere. În ședința de lucru s-a insistat ca și controlul obștesc, masele de cumpărători să fie îndemnate să acționeze ca o inspecție largă, populară asupra întregului comerț. La Consiliul popular județean Caraș-Severin a fost întocmit un program de măsuri pentru înlăturarea și evitarea deficiențelor, pentru îmbunătățirea în general a activității comerciale și aprovizionării populației. Este vorba, mai întîi, de activizarea întregului aparat comercial, începînd cu merceologii și terminînd cu directorii organizațiilor și direcției comerciale, inspectorii comerciali, pentru schimbarea radicală a stilului de muncă, întărirea și permanentizarea controlului. Pentru repartizarea echitabilă a mărfurilor pe teritoriu s-au stabilit criterii matematice — care au în vedere specificul consumului, numărul și structura populației din fiecare localitate.

Una dintre principalele concluzii ale acțiunii subliniază că este de datoria consiliilor populare, a primarilor, a cadrelor de răspundere — atît de la județe, cît și de la municipii și orașe — să controleze permanent, să determine, prin exemplul personal, și să pretindă o atitudine nouă, o schimbare radicală a modului de lucru la toate direcțiile, organizațiile și inspectoratele comerciale, la toți cei care au sarcina expresă de a asigura buna aprovizionare a populației. A reieșit încă o dată că este o obligație fermă a primarilor de a controla cotidian piețele, magazinele, de a se informa asupra stării de lucruri, pentru că — așa cum spuneam — rădăcina multor neajunsuri se află în caracterul sporadic al controlului, în ineficiența lui. Aceleași concluzii trebuie să fie trase de către toți edilii, din toate județele — nu numai din cele vizate: intensificarea controlului și permanentizarea lui.

George POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Invitație la bazarul „Neptun"

Bazarul „Neptun" — iată o invitație inedită pentru turistul care se îndreaptă spre stațiunea Neptun. Sub ghirlandele de becuițe multicolore, pe o suprafață de peste 1 500 de metri pătrați, cooperația de consum a organizat o vastă expoziție cu vînzare a produselor meșterilor artizani din unitățile sale. Scopul? Dorința de a crea atelierelor producătoare de artizanat și bunuri de larg consum posibilitatea de a oferi turiștilor o gamă variată de produse care poartă amprenta tradițională a meșterilor răspîndiți în toate organizațiile cooperației de consum din cele 39 de județe ale țării.

Amenajat cu gust, decorat în culori atrăgătoare, bazarul oferă un cadru potrivit prezentării cu fantezie a obiectelor de artizanat, sticlă metalizată, ceramică neagră și smălțuită, împletituri, cusături naționale, articole de feronerie și metaloplastie, gabionzuri, tricotaje și confecții. Alte raioane specializate desfac, celor care doresc, articole de plajă, cosmetice și de parfumerie. Numeroși vizitatori sînt atrași de ceainăria deschisă de cooperația de consum din județul Cluj, care desface ceaiuri medicinale, miere de albine, sucuri tonifiante de soc și măceș etc. La raionul de cojocărie, meșterii lucrează în fața vizitatorilor, dezvăluind o parte din această artă tradițională.

Totul — muzica, ambianța, decorul, sutele de steguleț viu colorate — la care se adaugă amabilitatea vînzătorilor invită la acest nou punct de atracție al litoralului: Bazarul „Neptun".

LA 11 IULIE 1971
O NOUĂ TRAGERE EXCEPȚIONALĂ „PRONOEXPRES"

Administrația de Stat Loto-Pronosport anunță pentru 11 iulie 1971 o nouă tragere excepțională „Pronoexpres". La această tragere se vor atribui cîștiguri în bani de valoare variabilă și fixă, autoturisme „Dacia-1 300" și „Skoda S-100", precum și excursii în Grecia, cu avionul, de circa 8 zile.

Se vor efectua 5 extrageri, de cîte 8 numere. În total se vor extrage 40 de numere din 45. Costul biletelor este de 3 lei (pentru extragerea I), de 6 lei (pentru primele 2 extrageri) și de 15 lei (valabile pentru toate extragerile).

Pentru a se deosebi de biletele din aceleași serii puse în vînzare pentru tragerile Pronoexpres obișnuite din aceeași perioadă, unicitate și duplicatele biletelor utilizate pentru această tragere excepțională vor fi barate cu o linie oblică colorată, în colțul din dreapta sus, casetele și rîndurile necompletate anulîndu-se cu o linie orizontală.

(Urmare din pag. 1)

Acolo unde aluminiul devine cu adevărat „aur alb"

În altă parte, o altă mașină scoate dintr-un calup de aluminiu o bandă pe care o răsucește în lung cum se răsucește foița la țigară. Cînd marginile s-au unit, le sudează. Pe calea cu role a mașinii începe atunci să alunece un tub lung prin care va circula, peste cîmpuri, apa fertilizării ogoarelor. O secție specială aplică aluminiului tratamente electrochimice, colorîndu-l.

În această uzină, unde aluminiul este supus attor uimitoare metamorfoze, omului îi revine rolul de dirijare, de supraveghere și control. Pentru asta i se cere să știe mult mai multe lucruri decît dacă ar fi nevoit să depună o muncă mecanică, brută. El trebuie să fie stăpînul absolut al funcționării unor mașini extrem de complicate.

— Nu știu ce a fost mai greu pentru noi — îmi spunea inginerul Nicolae Popescu, director tehnic al uzinei — perioada de construcție și montaj a uzinei sau pregătirea oamenilor pentru procesele tehnologice deloc simple pe care urmau să le dirijeze. Sigur, și montajul a cerut eforturi speciale. Numai o singură piesă componentă a uneia dintre mașini cîntărește peste o sută de tone. La asemenea volume, greutăți și forme masive, precizia montajului a trebuit, totuși, să fie de ordinul microniilor. Adăugați imensul număr de circuite electronice care asigură automatizarea tuturor operațiilor. Și, totuși, poate mai dificilă a fost pentru noi încarcina pregătirii cadrelor. Alegerea oamenilor, apoi luni în șir de școlarizare teoretică și practică, apoi alte luni de muncă în uzine cu profil asemănător. Fiecărui om angajat, încă din perioada cînd aici nu se aflau decît țăruși de jalonare a construcțiilor, i s-au stabilit viitorul loc de muncă, mașina și operația la care va lucra. În mai puțin de doi ani, pentru că atît a durat construcția uzinei, oamenii aceștia au trebuit să învețe, fiecare, despre mașina lui totul. Întîi din scheme și noțiuni teoretice apoi, cînd au sosit utilajele, le-au învățat participînd la montajul lor.

— Și mai important pentru noi — a intervenit în discuție secretarul comitetului de partid — era să cultivăm la acești oameni, veniți în mare parte din agricultură, spiritul de răspundere pentru viitoarea lor profesie. Aceasta a fost, în perioada de care vorbim, principala sarcină a organizațiilor de partid. Acum avem alte sarcini, de producție.

Am discutat cîteva minute cu omul — tehnician calificat — care lucra la mașina care „pompa" barele lungi de aluminiu profilat.

— Nu-i o risipă de forțe tehnice, cum poate credeți — mi-a răspuns **Sevastian Popa**. Munca pe care o fac și tehnicitatea mașinii cer o asemenea calificare.

Fusese lăcătuș montor calificat. Dar, ca să lucreze pe postul ce l s-a încredințat aici a trebuit ca, în doi ani, să parcurgă o nouă etapă profesională. A urmat cursuri, a dat examene și, mai cu seamă, a trebuit să treacă examenul de cunoaștere amănunțită a uriașului agregat. Le-a trecut cu bine pe toate.

Există în uzină și un loc unde se operează cu profesii clasice din industria prelucrării metalului: Strungari, frezori, rabotori, matrițeri, mai ales matrițeri. Este atelierul de cea mai mare importanță pentru întreaga uzină. Se fac aici matrițele, piesele din oțeluri speciale prin care este pompat aluminiul ca să capete formele uimitoare despre care am vorbit. Matrițele acestea, de cea mai înaltă precizie și finețe, nu pot fi decît rodul iscusinței și răbdării unor maeștri. Și numai meșteșugul nu e de ajuns. Mai este nevoie de spiritul arzător al competiției cu tine însuți. În numele acestei competiții a venit aici, de la Brașov, tehnicianul **Victor Jelenschi**, unul dintre cei doi matrițeri de înaltă clasă ai uzinei. A venit de la „Metrom"-Brașov după ce lucrase acolo 18 ani.

— Ce v-a determinat, ca după 18 ani, să vă mutați într-o altă uzină și într-un alt oraș? — l-am întrebat.

Pe tonul cel mai serios cu putință și ca și cum ar fi fost la mijloc o chestiune de viață și de moarte, mi-a răspuns:

— Știu că acolo aș fi putut să lucrez pînă la adînci bătrînețe. Mai era și orașul și casa în care mă așezasem — cel puțin așa mi se părea — pentru totdeauna. Dar vedeți, aici mi se oferă posibilitatea de a executa lucrări de mare finețe, de și mai mare complexitate, cum nu mi se cereau acolo. Pentru mine asta este esențialul.

Atracția înaltei tehnicități, a perfecționării, a confruntării continue cu propriile posibilități — iată ce l-a adus aici și pe tînărul inginer Vasile Bădin. Mulți alții au venit de la Hunedoara, de la Reșița, de la Brașov, de la București, de la Brăila, de fapt din toate colțurile țării, chemați de aceleași largi făgașe pentru mai deplina valorificare a potențelor lor creatoare. S-au înconjurat aici de localnici însetați de cunoașterea acestui captivant univers al creației industriale.

Noua uzină de la Slatina, menită să ridice la cota maximă caratele „aurului alb" de fabricație românească, oferă de pe acum economiei naționale lungi salbe de „bijuterii" industriale. Într-un viitor apropiat „salba" aceasta va fi și mai bogată; șiruri noi i se vor adăuga. Au luat startul lucrările de construcție și montaj la cea de a doua etapă a dezvoltării uzinei. Se înalță astfel fabrica de cabluri electrice de forță, un laminor și o turnătorie continuă pentru produse plate din aluminiu. Peste mai puțin de doi ani, cînd acestea vor începe și ele să producă, uzina își va dubla, practic, capacitatea. Oamenii — o colectivitate mereu mai închegată — se gîndesc la faptul că noua marcă de fabricație, căreia îi închină eforturile, nu-și va putea atinge deplina strălucire decît dacă va fi trecută continuu, perseverent, prin proba de foc a unei munci de înaltă răspundere. Au, de acum, un început. Care le stă chezășie.

ELEGANȚĂ ȘI TRĂINICIE — cartea de vizită a mobilei de Sălaj

Faima meșterilor tîmplari din cele patru unități ale industriei locale din Sălaj a trecut de mult hotarele județului, produsele lor fiind cunoscute și apreciate atît în țară, cît și în străinătate. Datorită hărniciei și iscusinței lor, lemnul îmbracă forme elegante, armonioase și moderne. Peste 53 la sută din totalul producției realizate în cadrul industriei locale o constituie tocmai diferitele garnituri de mobilă. La întreprinderea de industrie locală „Steaua roșie"-Zalău se execută camera combinată „Meseș II", camera pentru tineret „Codruța", fotolii și canapele ale căror ale ionjabile, scaune pliante și tapisate, birouri și paturi tip „Elegant". Demn de relevat este faptul că o treime din producția de mobilă realizată aici la drumul exportului în S.U.A., Canada, U.R.S.S., Franța, Israel și alte țări ale lumii.

Tradiția acestui iscusit meșteșug este prezentă și la întreprinderea de industrie locală „Măgura"-Simleu Silvaniei, la întreprinderea de industrie locală „Silvania" din Cehu Silvaniei, unități importante ale industriei sălăjene. Astfel, de o bună apreciere, la expozițiile organizate în țară și la tîrgurile internaționale, s-au bucurat garniturile pentru camerele combinate LMS, produse la Simleu, camera pentru copii „Anișoara", precum și camera pentru tineret „Student" produse la Cehu Silvaniei.

De la inginerul Alexandru Berceanu, directorul direcției de industrie locală a județului Sălaj, am aflat că producția de mobilă va crește de aproape două ori în actualul cincinal față de nivelul atins în 1970. Concomitent vor crește spațiile de producție, iar nomenclatorul de produse se va îmbogăți an de an.

V. RUSU
corespondentul „Scînteii"

VIZITA DE LUCRU A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PE ȘANTIERUL TEATRULUI NAȚIONAL DIN CAPITALĂ

(Urmare din pag. 1)

Schimbul de opinii care a avut loc ieri a arătat că prin recalcularea necesităților instituției, se poate ajunge la eliberarea unei suprafețe de circa 5 500 metri pătrați, spațiu care va căpăta alte destinații, după cerințe — săli de expoziție, depozite de cărți etc.

Una din problemele dificile pe care arhitecții le au încă de rezolvat, în stadiul actual de execuție a marelui edificiu de cultură din centrul Capitalei, este realizarea fațadei exterioare. Întreținindu-se pe această temă, cu arhitecții și plasticienii prezenți, secretarul general al partidului a recomandat arhitecților, plasticienilor ca decorația exterioară să aibă, ca sursă de inspirație, realitățile contemporane ale României, insurecția armată de la 23 August, epopeea construirii socialismului.

— Să se vadă cu limpezime — precizează tovarășul Nicolae Ceaușescu, că acest edificiu este o lucrare născută în epoca noastră și care vorbește despre marea operă înfăptuită de popor în construirea socialismului.

Arhitecții, ca și reprezentanții Uniunii artiștilor plastici își însușesc recomandarea secretarului general și se angajează să realizeze un număr de proiecte în acest spirit pe care să le supună spre selecție. Marele mozaic ce va împodobi fațada teatrului — operă monumentală de for public de cea mai mare importanță a Capitalei noastre — va exprima, în imagini sugestive, în culori vii, nepieritorul, eroicul chip al epocii noastre, epocă de inegalabil avînt constructiv, care a ridicat România pe treptele înalte ale progresului material și spiritual la care se situează astăzi.

În timp ce are loc acest schimb de opinii, pe platoul din fața noului Teatru Național s-au adunat sute de cetățeni, bucuroși că au prilejul să-l salute cu dragoste, cu căldură, pe secretarul general al partidului, să fie de față la discutarea unei probleme atît de importante, cum este realizarea grandiosului edificiu din centrul Capitalei. Cetățenii fac conducătorilor de partid și de stat o vibrantă manifestare de dragoste și respect, aplauda călduros pe secretarul general al partidului, îi urează sănătate, exprimîndu-și recunoștința pentru activitatea neobosită pe care o desfășoară în fruntea partidului și a statului, activitate pusă în slujba fericirii poporului, înfloririi României socialiste.

Partea finală a itinerariului pe marele șantier din Piața Bălcescu este consacrată vizitării unui alt obiectiv, care, deși foarte important, se descoperă cu greu privirii — parcajul subteran pentru automobile. Vizita a coincis fericit cu însăși inaugurarea lui oficială. Tovarășul Nicolae Ceaușescu este invitat să onoreze acest moment solemn.

Mașinile, primele mașini care pătrund în această imensă piață subterană, dispusă pe două niveluri, coboară prin intrarea din B-dul Magheru și după ce descriu o grațioasă curbă se opresc în fața barierei ce se va ridica și se va cobori de acum încolo automat, o dată cu apariția fiecărui vehicul solicitînd adăpostire și întreținere calificată. În aplauzele celor prezenți, secretarul general al partidului îi felicită pe proiectanți și constructori pentru această remarcabilă realizare, taie panglica inaugurală. Începînd din acea clipă, marele parcaj subteran, însumînd o suprafață de circa 2.5 hectare, cu o capacitate de adăpostire de 980 automobile, este dat în folosință.

Parcajul permite accesul și ieșirea simultană a autoturismelor din bulevardele și străzile laterale, iar a pasagerilor direct din hotelul Intercontinental, Teatrul Național și pasajul pietonal din Piața Bălcescu. În parcaj, care dispune de instalații foarte moderne de condiționare a aerului și iluminat, sînt instalate linii automate de spălare și gresare a vehiculelor, prize de aer comprimat pentru pneuri și de apă, ceasuri de marcare automată a timpului de staționare, posturi telefonice, sală de așteptare, un cafe-bar.

Vizita făcută de secretarul general al partidului pe șantierul complex al Teatrului Național, întîlnirea cu proiectanții și constructorii, cu artiștii plastici cărora le revine sarcina decorării interioare și exterioare a edificiului, ca și vizitarea și inaugurarea marelui parcaj subteran din același perimetru urbanistic, a prilejuit un fructuos dialog, a dus la găsirea unor valoroase soluții constructive și artistice. A prilejuit, totodată, o călduroasă și vibrantă întîlnire a secretarului general al partidului, a conducătorilor de partid și de stat cu masele de cetățeni ai Capitalei.

N. Popescu-BOGDĂNEȘTI

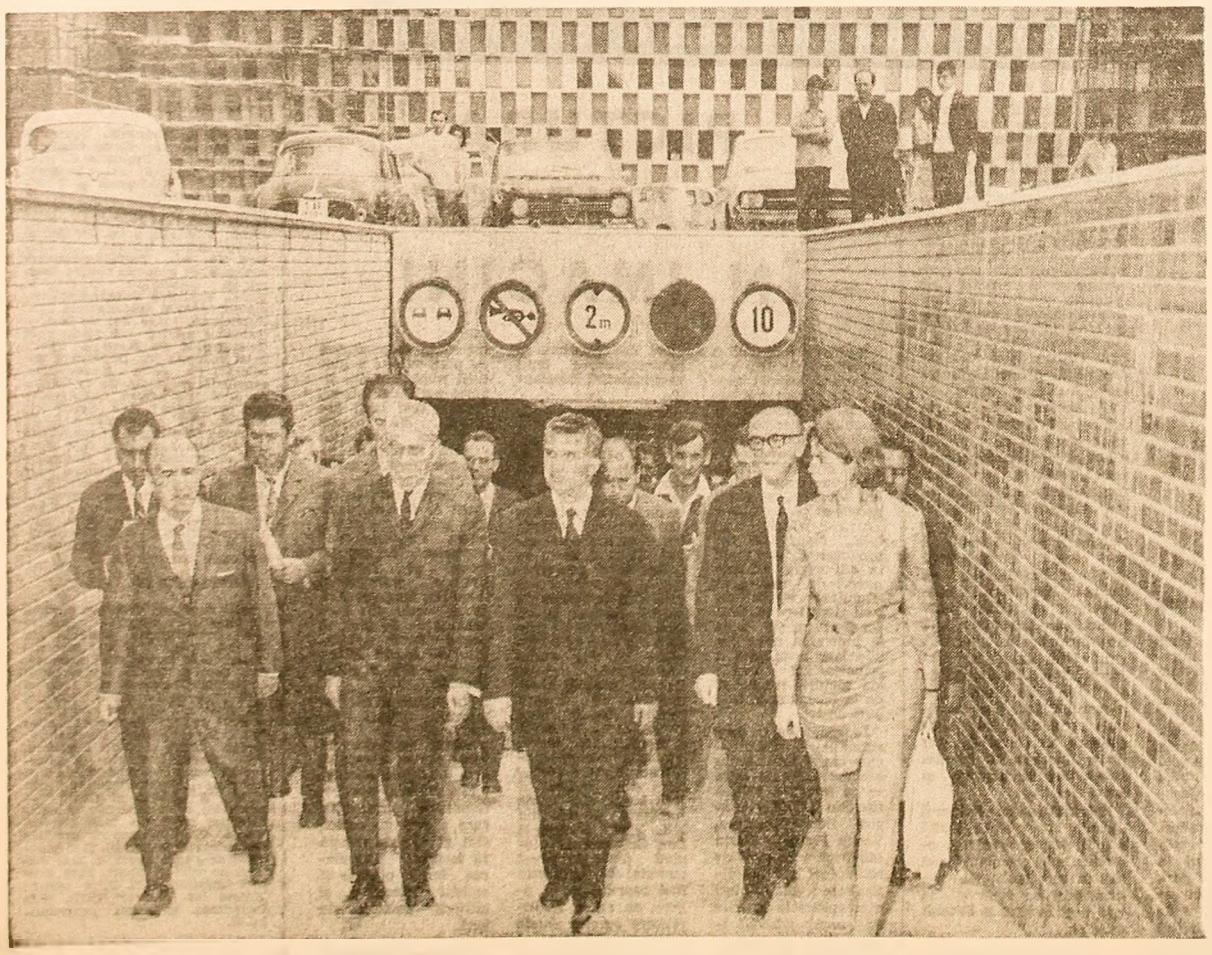

La recoltarea cerealelor păioase

COMBINE SAU SECERĂTORI — DUPĂ STAREA FIECĂRUI LAN

O dată cu venirea lunii iulie am intrat din plin în sezonul lucrărilor agricole de vară, care, din zi în zi, devin tot mai aglomerate. Evoluția de pînă acum a timpului a influențat în mare măsură atît desfășurarea lucrărilor în cîmp, cît și dezvoltarea culturilor agricole. După cum se știe, după o primăvară ploioasă, luna iunie s-a caracterizat prin ploi frecvente, mai ales sub formă de averse în aproape toate regiunile țării. Evident, pentru culturile prășitoare acest lucru constituie un avantaj. Acolo unde lucrările de întreținere au fost făcute la timp, plantele se dezvoltă foarte bine. Ploile abundente din ultimele zile au dus însă la băltirea apei pe unele suprafețe, îndeosebi în județele Buzău, Ilfov, Mureș, Harghita, Vaslui, unde, în decurs de o săptămînă, apa rezultată din ploi a însumat circa 100 litri pe metru pătrat. Dacă, cu excepțiile amintite mai sus, ploile au avut un efect pozitiv asupra culturilor prășitoare, au cauzat unele neajunsuri cerealelor păioase. În foarte multe locuri, ploaia însoțită de vînturi puternice a culcat cerealele păioase, încît pe mari suprafețe recoltarea lor cu ajutorul combinelor este aproape imposibilă.

Potrivit datelor centralizate la minister, pînă la 5 iulie, orzul a fost recoltat de pe 200 500 ha, ceea ce reprezintă 81 la sută din suprafața cultivată de întreprinderile agricole de stat și 56 la sută de cooperativele agricole de producție. Strînsul orzului este aproape terminat în toată zona din sudul și sud-vestul țării. De asemenea, au fost recoltate aproape 95 000 hectare cu grîu și 26 000 hectare cu mazăre. Ploile din ultima parte a săptămînii trecute au determinat scăderea ritmului de lucru la seceriș. Iată de ce **campania de recoltare a cerealelor păioase trebuie să se desfășoare în timpul cel mai scurt, recolta să ajungă fără pierderi din cîmp în magazii.**

Succesul recoltării la timp și fără pierderi a cerealelor este hotărît în cea mai mare măsură de folosirea rațională a combinelor și a celorlalte utilaje. Evident, timpul umed îngreunează recoltarea mecanizată a cerealelor. Însă acolo unde specialiștii au identificat lanurile ajunse la maturitate, iar spicele erau uscate s-a putut lucra din plin. În județul Ialomița, de exemplu, inginerii, președinții cooperativelor sînt prezenți pe cîmp, urmăresc stadiul de vegetație a culturilor pentru a stabili momentul optim de recoltat. Datorită bunei organizări a muncii, recoltarea orzului pe cele 7 000 ha este practic încheiată. De cîteva zile, multe cooperative agricole și întreprinderi agricole de stat din județ au început seceratul grîului. La cooperativa agricolă Bordușani, ca și în alte unități agricole din județul Ialomița, combinele lucrează grupate, fapt care creează condiții optime pentru executarea balotatului paielor și eliberarea terenului în vederea însămînțării culturilor succesive. Este numai un exemplu din multe altele care demonstrează că acolo unde se urmărește zi de zi stadiul de coacere a cerealelor, unde combinele sînt folosite îndată ce se poate intra în lan, rezultatele sînt dintre cele mai bune.

Puținele zile care s-au scurs din această campanie de recoltare au scos în evidență și unele neajunsuri în ce privește folosirea utilajelor, tărăgănarea începerii lucrărilor. Recurgem tot la unele situații întîlnite în județul Ialomița. Pînă zilele trecute, la cooperativa agricolă de producție Steinica s-au secerat doar 15 ha de grîu din cele 150 cultivate cu soiul Triumf. Aici, cele 13 combine, între care și una autopropulsată „Gloria", staționau strînse ciopor la capătul lanului. În loc să urmărească maturitatea grîului pe parcele, inginerul-șef al cooperativei, pe considerentul că un lot de grîu livrat bazei de recepție avea un procent mai mare de umiditate, a dispus oprirea combinelor. Or, în condițiile actuale, trebuie urmărită ceas cu ceas evoluția maturității boabelor din fiecare parcelă în parte. Bineînțeles, aceasta cere muncă, eforturi în plus, dar în condițiile climatice actuale este una din căile prin care poate fi grăbită recoltarea cerealelor. O deosebită atenție trebuie acordată bunei funcționări a combinelor. În general, utilajele care vor fi folosite în această campanie au fost pregătite și s-au comportat bine la recoltarea orzului. Cu toate acestea, s-au semnalat numeroase cazuri de defecțiuni. Ele au fost determinate atît de suprasolicitarea combinelor, ca urmare a recoltării cerealelor căzute sau imburuienate, cît și de unele reparații de calitate necorespunzătoare.

După cum se știe, ca urmare a ploilor abundente însoțite de vînturi puternice, pe mari suprafețe lanurile de grîu și orz au căzut sau sînt puternic imburuienate. În asemenea cazuri, recoltarea urmează să se facă manual. Organele de specialitate au atras atenția cooperativelor agricole să se pregătească din vreme asigurînd secerătorii și cosașii necesari. În multe cooperative agricole, consiliile de conducere au luat lucrurile în serios și îndată ce lanurile au dat în pîrg s-a început seceratul. În cooperativele agricole din județul Olt orzul s-a recoltat pe toate cele 14 000 hectare cultivate, iar grîul de pe 17 200 hectare și s-au însămînțat cu culturi duble 20 000 hectare. Succesul se datorește faptului că, respectîndu-se indicația biroului comitetului județean de partid, mai mult de 50 la sută din suprafața de grîu și orz recoltată pînă acum s-a secerat manual, mai ales acolo unde lanurile au fost căzute, iar eliberarea terenului, pregătirea și însămînțarea lui s-au făcut cu maximă operativitate, toate lucrările decurgînd în flux continuu. La cooperativa agricolă din Fărcașele s-a încheiat recoltatul întregii suprafețe de 200 hectare cu orz și acum se seceră grîul de pe cele 400 hectare, lucrare la care participă peste 500 de cooperatori. Aici ziua se seceră, noaptea se ară, iar a doua zi se pregătește terenul și se însămînțează culturile succesive. Și în alte unități se lucrează „în flux continuu". La cooperativa Strejești de Sus, de exemplu, după ce peste 400 de cooperatori secerau și stringeau grîul în clăi, așezate la distanță de 100—150 de metri, tractoarele pregăteau terenul pentru a doua zi. Aceeași preocupare atentă pentru recoltarea la timp și fără pierderi a grîului se întîlnește și la cooperativele agricole Stoicănești, Drăgănești-Olt, Slăveni, Fălcoiu etc. Este adevărat, pe ansamblul județului Olt începutul în această campanie este remarcabil. Dar, din păcate, sînt și unități în care consiliile de conducere, specialiștii lasă ca secerișul să decurgă în voia sorții. La cooperativa agricolă Strejești de Jos, de exemplu, ziua în amiaza mare, președintele cooperativei agricole, cîțiva brigadieri, alături de secretarul comitetului comunal de partid și directorul căminului cultural, erau în plină ședință, în vreme ce la seceriș nu era nici un cooperator. Și la cooperativele agricole Cucuieți, Vultureni, Dobroteasa, Urlueasca, Grădinari, Plesoiu etc. nu au fost organizate echipele de secerători și cosași să treacă rapid la seceriș.

Cele relatate mai sus în ce privește recoltarea manuală a cerealelor demonstrează că acolo unde consiliile de conducere au organizat temeinic munca echipelor de cosași și secerători, unde s-au luat măsuri să se treacă la lucru de îndată ce grîul a dat în pîrg, au putut fi recoltate suprafețe însemnate, evitîndu-se pierderile. Este adevărat că, în unele cazuri, cerealele căzute vor putea fi recoltate cu combina, dar altele sînt atît de culcate încît parcă s-ar fi trecut cu tăvălugul peste ele. În asemenea cazuri, recoltarea manuală este obligatorie. Pentru aceasta, paralel cu măsurile luate în vederea organizării temeinice a muncii, se cere găsirea unor forme de retribuire a muncii care să-i stimuleze pe cooperatori să strîngă în timpul cel mai scurt cerealele căzute.

Pentru intensificarea lucrărilor agricole de vară se cere un sprijin mai substanțial și o îndrumare mai competentă a cooperativelor agricole din partea organelor agricole județene. Toate problemele trebuie rezolvate cunoscîndu-se situația reală de pe teren, posibilitățile care există pentru intensificarea lucrărilor. În acest scop, în activitatea de îndrumare, reprezentanții organelor județene să nu se oprească la sediile unităților, ci să se deplaseze la cîmp, unde să vadă starea lanurilor, modul cum se desfășoară lucrările și, împreună cu specialiștii și cadrele de conducere din unități, să ia măsuri în vederea grăbirii secerișului.

Ion HERȚEG
L. CIUBOTARU
Emilian ROUA

PRODUCTIVITATEA MUNCII

(Urmare din pag. 1)

a se justifica folosirea atît de... întîmplă" a prefabricatelor. În esență, problema constă în lipsa de colaborare dintre proiectanți și constructori în ceea ce privește stabilirea soluțiilor constructive. Întrucît asemenea motivări am auzit și în alte întreprinderi de construcții-montaj, trebuie să facem precizarea că e vorba de o simplă scuză de circumstanță. Datoria de a întrona o bună și fructuoasă conlucrare între constructori și proiectanți revine în exclusivitate acestora și nu altcuiva. Deci, soluția problemei nu trebuie căutată nicidecum în altă parte. Sfera de folosire a prefabricatelor se impune a fi lărgită cu atît mai mult, cu cît pe șantiere există o serie de condiții favorabile care pot contribui la transformarea activității de construcții într-o activitate cu pronunțat caracter de montaj. Între aceste condiții se cuvine remarcată creșterea deosebită a numărului de utilaje și mecanisme pentru construcții. Azi, comparativ cu anul 1965, constructorii dispun de peste trei ori mai multe excavatoare și buldozere, de un număr mai mare decît dublu de macarale turn și automacarale, de un parc mult sporit de cilindri compresori, betoniere, screpere și autoscrepere, tractoare pentru transport etc. Cu cît a crescut în aceeași perioadă productivitatea muncii unui constructor ? Doar cu 31 la sută, adică cu 13 la sută mai puțin chiar decît se planificase inițial.

Fără îndoială, nivelul productivității muncii nu crește, de regulă, în același ritm cu gradul de înzestrare mecanică a muncii (volumul de utilaje ce revin la un anume număr de muncitori). Dar, chiar așa stînd lucrurile, se poate afirma că productivitatea muncii constructorilor ar fi sporit substanțial dacă utilajele din dotare ar fi fost folosite mai bine. Cînd într-un singur an — anul 1970, de pildă — nu sînt utilizate 7,5 la sută din betonierele existente, 6,9 la sută din cilindrii compresori, 3,2 la sută din tractoarele pentru transport, iar utilajele active se folosesc nu cu mult peste 70 la sută din timpul de lucru disponibil, numai de gospodărirea rațională a fondurilor fixe nu se poate vorbi.

Iată și altă cauză care condiționează un nivel scăzut al productivității muncii pe șantiere. Deși volumul de fonduri fixe ale organizațiilor de construcții a crescut neîntrerupt, ponderea muncitorilor constructori necalificați se menține încă ridicată. Referindu-ne numai la întreprinderile Ministerului Construcțiilor Industriale — unități care beneficiază de un înalt grad de dotare tehnică — jumătate din forța de muncă pe care aceștea o dețin este alcătuită din muncitori necalificați. Această situație este determinată de mai multe cauze. Între ele, evidentiem fluctuația mare a muncitorilor. Reținem, de asemenea, și punctul de vedere al acelor specialiști care au opinat că structura utilajelor este încă săracă, o serie de operații nefiind „acoperite" corespunzător ; de aici — necesitatea menținerii unui număr relativ ridicat de muncitori, în special necalificați. Nu contestăm autenticitatea acestor opinii. Există însă și contra-argumente. Iată bunăoară, ce ne spunea ing. **Emilian Cristea**, de la INCERC :

— De fapt, **problema excesului de forță de muncă pe șantiere trebuie pusă în felul următor : ponderea muncitorilor necalificați pe ansamblul ramurii construcțiilor s-ar reduce sensibil — și deci productivitatea muncii în construcții ar crește rapid — dacă activitatea pe șantiere ar fi organizată rațional.** În acest scop, de un real folos este minuirea competentă de către cadrele tehnice de pe șantiere a binecunoscutului grafic de execuție a lucrărilor, instrument util de sincronizare a activității diverselor formații de lucru. În prezent însă, cei mai mulți ingineri de șantier înțeleg să facă muncă măruntă, de maistru. Așa se explică de ce, la unele șantiere, graficul amintit este întocmit formal, din care pricină acesta nu folosește la orientarea activității de construcții ; altcori, acest îndrumar de căpătîi — chiar rațional elaborat — este, pur și simplu, ignorat. Prin urmare, lipsa de organizare este suplinită printr-un plus de forțe de muncă, în detrimentul creșterii productivității muncii.

În cursul investigației printre specialiștii de la INCERC am reținut o serie de exemple, care atestă volumul mare de forță de muncă irosit încă pe șantiere. Dacă s-ar fi lucrat organizat, la construcția halei de fabricație a placajelor de la Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului de la Comănești, de pildă, s-ar fi putut economisi peste 45 000 ore-om (19,1 la sută din totalul orelor de manoperă), la depozitul de materii prime de la Fabrica de confecții Focșani — aproape 5 600 ore-om (13,9 la sută). Dacă asemenea rezerve ar fi fost puse pretutindeni în valoare, nu ne-am mai fi întîlnit cu situații de genul celor raportate în primul trimestru a.c. de Întreprinderea de construcții-montaj din Timișoara — unitate care a depășit numărul mediu scriptic de muncitori cu aproape 17 la sută, în vreme ce productivitatea muncii a fost cu 11,6 la sută sub plan.

Se pune întrebarea : cum trebuie procedat în scopul utilizării cît mai complete a forței de muncă de pe șantiere. În primul rînd, evident, prin întocmirea unor grafice bine gîndite de eșalonare a lucrărilor, prin reașezarea lor, ori de cîte ori necesitățile impun. De cea mai mare importanță este însă extinderea cît mai largă a muncii în acord global. Efectele economice ale sistemului de retribuție în acord global sînt remarcabile. O analiză întreprinsă de curînd de organele de specialitate ale Băncii de Investiții a evidențiat faptul că, la lucrările a căror execuție a fost încredințată muncitorilor salarizați în acord global, productivitatea muncii a fost mai mare cu pînă la 14 la sută decît cea realizată de lucrătorii plătiți în acord simplu ; în mod corespunzător, salariul mediu al muncitorilor care au lucrat în acord global a fost cu aproape 13 la sută mai mare ; nu-i de neglijat nici faptul că din totalul lucrărilor în acord global, peste 82 la sută s-au executat în termenul stabilit prin contract și 11 la sută în avans.

Aceeași analiză relevă faptul că în trimestrul I a. c., în 21 de întreprinderi de construcții-montaj, din cele 75 verificate, numai o cincime din producție a fost realizată în acord global. În întreprinderile de construcții-montaj din județele Sălaj, Mehedinți și Ialomița, ponderea lucrărilor executate în acord global variază abia între 0,5—5 la sută. Nu trebuie aduse prea multe argumente pentru a dovedi că în toate aceste unități de construcții-montaj, prin atenția scăzută ce o acordă extinderii sistemului în acord global, comitetele de direcție, colectivele respective se lipsesc singure de o pîrghie eficientă pentru îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor care le revin.

În cele de mai sus am abordat doar cîteva din modalitățile prin care productivitatea muncii în construcții poate fi sensibil sporită. Nu încape îndoială că există încă multe alte căi de realizare a acestui scop. **Ioan Hanzu**, director adjunct în Ministerul Construcțiilor Industriale, ne-a asigurat că sporirea randamentului muncii în construcții preocupă în cel mai înalt grad pe toți specialiștii de pe șantier, ca și din minister. În această privință, s-au preconizat o serie de măsuri cu ample efecte de perspectivă.

Este bine că asemenea măsuri au fost gîndite — unele începînd chiar să se aplice. Important este însă ca efectele lor — desigur, pozitive — să se reașească „jos", în șantier, la fiecare loc de muncă. De ritmul de creștere a productivității muncii pe șantiere depinde în măsură covîrșitoare realizarea sarcinilor cantitative și, mai ales, calitative ce revin constructorilor în acest cincinal, în care se vor investi 540 miliarde lei — mai mult decît s-a investit în întreg deceniul 1961—1970.

O necesitate tot mai acută în procesul formării viitorilor ingineri:

UZINA-ȘCOALĂ

În așteptarea unui răspuns din partea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini

Ritmul rapid și amploarea înzestrării tuturor ramurilor economiei noastre naționale cu utilaje de înaltă tehnicitate, extinderea automatizării producției, asimilarea de noi produse și modernizarea celor existente, cerințele conducerii și organizării științifice a producției și a muncii impun printre altele asigurarea industriei constructoare de mașini cu cadre inginerești cu un înalt nivel de pregătire.

Analizînd modul în care, institutele politehnice — care au menirea de a asigura industria cu cadre inginerești multilateral pregătite — răspund acestei cerințe, prin analiza activității depuse de absolvenți în primii lor ani de producție, se poate constata că, în vreme ce nivelul cunoștințelor teoretice al acestora este în general corespunzător, deprinderile lor practice sînt insuficiente pentru a le permite încadrarea rapidă și eficientă în problematica complexă a producției. Un interval de timp sensibil se înscrie astfel pentru adaptarea la condițiile și realitățile uzinei. Acest fapt se datorește — știm cu toții care am trecut prin această fază — în primul rînd lipsei de experiență a tînărului inginer, experiență ce ar fi trebuit să o cîștige în timpul perioadei de școlarizare printr-un contact permanent cu producția. În prezent însă, programul de învățămînt care prevede doar o sumară practică de vară, ca și baza materială modestă a institutelor — în comparație cu complexitatea tehnicii pe care o întîlnește absolventul în producție — nu asigură premisele necesare dezvoltării simțului practic și acumulării unei experiențe minim necesare viitorilor ingineri.

Datorită acestei situații, tînărul inginer nu este în măsură ca, imediat după intrarea lui în producție, să se ocupe de rezolvarea unor probleme într-adevăr inginerești, din care cauză este necesar un stadiu lung de stagiatură. În cursul acestei perioade însă — tot datorită motivelor prezentate mai înainte — tînărul specialist, care în cei cinci ani de studențe a învățat multe și dorește să aplice cele învățate, este folosit în general în munci pur administrative, în cel mai fericit caz de dispecerat.

Practica a dovedit că în aceste condițiuni completarea și perfecționarea cunoștințelor inginerului devin un proces foarte lent, în cursul căruia pe lîngă acumulări neinsemnate de cunoștințe noi el uită o bună parte din ceea ce a învățat la facultate. Sînt cazuri cînd cîte un tînăr inginer devine cu timpul o simplă verigă a administrației uzinale, care va repeta zilnic — ca un mecanism automat — aceleași activități, iar după un timp nici nu mai concepe că s-ar putea și altfel. Considerăm că această situație este una din principalele probleme cu care se confruntă progresul tehnic în industria noastră și avem convingerea că soluționarea ei în sensul îmbunătățirii învățămîntului tehnic superior, prin realizarea unor legături mai strînse a școlii cu producția, va determina un salt calitativ deosebit de important al industriei noastre.

În acest sens, pentru a face mai eficiente investițiile acordate pregătirii cadrelor inginerești, considerăm necesară adoptarea unor soluții care să asigure un contact permanent al studenților cu producția, cu viața de uzină, încă din primul an de studiu. Acest lucru s-ar putea soluționa, de exemplu, pentru cei ce se pregătesc în specialitatea „tehnologia construcției de mașini" prin înființarea, pe lîngă unele fabrici constructoare de mașini, a unor unități de pregătire practică a studenților. Unitățile de pregătire făcînd parte integrantă din uzinele pe lîngă care au fost înființate, acestea ar avea un caracter de „uzină-școală", care ar funcționa după modelul clinicilor medicale. Considerăm această comparație foarte potrivită, deoarece, așa cum nimeni nu poate concepe pregătirea unor medici fără ca aceștia în timpul studenției lor să aibă un contact permanent cu clinicile medicale, cu bolnavii, tot așa, nici inginerii nu pot fi pregătiți multilateral fără o legătură continuă cu toate fazele procesului de producție.

puncte de vedere

Aceste unități, care ar putea aduce reale servicii și uzinelor pe lîngă care au fost înființate, prin efectuarea a diferite cercetări tehnologice, prin rezolvarea celor mai dificile probleme ce se vor ridica în legătură cu fabricația, cu modernizarea continuă a produselor, ar crea totodată condiții viitorilor ingineri ca încă în timpul studenției lor să vină în contact cu cele mai diverse probleme ce se ridică în activitatea de producție. Astfel, în cadrul unor ore de practică săptămînale, studenții ar putea seconda cadre tehnice cu diferite funcții în uzină, iar în ultima perioadă a pregătirii lor să încerce chiar suplinirea acestora.

Participarea directă a studenților la activitatea de producție din aceste unități industriale cu o bază materială bogată ar avea cu siguranță ca efect o îmbunătățire substanțială în pregătirea practică a viitorilor conducători ai proceselor tehnologice.

Avînd în vedere legătura foarte strînsă ce ar exista între uzină și această unitate-școală, catedra de specialitate a facultății respective ar putea avea sediul chiar în fabrică, ceea ce ar crea posibilitatea participării întregului personal al catedrei la diferitele faze ale procesului de producție; de altfel, experiența internațională, experiența unei șir de țări cu un nivel înalt de dezvoltare tehnică învederează un curent tot mai pronunțat de apropiere teritorială a învățămîntului ingineresc de unitățile economice de profil. Cred că s-ar putea merge chiar pînă acolo, ca unele cadre didactice cu bogată experiență să dețină și diverse funcții în cadrul unor compartimente ale uzinei, cum ar fi serviciile constructor și tehnologic, cabinetul tehnic, organizarea producției etc. De asemenea, inginerii din întreprindere care au și o bună pregătire teoretică ar putea fi folosiți și la predarea diferitelor discipline. Existența acestor colaborări între cadrele didactice și personalul uzinei va permite efectuarea în comun — cu participarea studenților — a unor lucrări de cercetare cu aplicabilitate imediată în producție și cu efecte favorabile atît în activitatea uzinei, cît și în pregătirea studenților.

Temele proiectelor de an ale studenților la diferite discipline de specialitate ar putea să fie alese din sfera problemelor care preocupă uzina. Aceste teme, rezolvate sub conducerea cadrelor didactice și a specialiștilor întreprinderii și aplicate în procesul tehnologic, vor da posibilitatea studenților să aprofundeze și să materializeze imediat cele învățate, să urmărească în producție utilitatea și eficiența economică a proiectelor întocmite.

Considerăm ca importante și posibilitățile ce se crează prin înființarea acestei unități, în vederea perfecționării cadrelor didactice, precum și a personalului ingineresc din uzină.

Aceste unități „uzină-școală" ar putea servi și ca centre de reciclare pentru inginerii diferitelor întreprinderi apropiate. De exemplu, în municipiul Cluj unde urmează să se înființeze o modernă fabrică de mașini de rectificat — de fapt o subunitate a Uzinelor Unirea — există un prilej foarte bun pentru realizarea unei „uzine-școală" în cadrul acestei fabrici, pentru secția de tehnologia construcției de mașini a Facultății de mecanică din cadrul Institutului politehnic din Cluj.

Avînd în vedere avantajele ce s-ar obține în urma înființării „uzinei-școală", considerăm că investiția suplimentară necesară pentru realizarea acesteia pe lîngă viitoarea fabrică de mașini de rectificat se va dovedi, în foarte scurt timp, cea mai eficientă investiție a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

De fapt, aceste propuneri au fost înaintate Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, de mai mult timp, de către catedra de specialitate a Facultății de mecanică din cadrul Institutului politehnic din Cluj. Recent, propuneri similare au fost adresate aceluiași for și de comisia economică a comitetului județean de partid.

În prezent sîntem în așteptarea răspunsului Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini. Sperăm că acesta, apreciind temeinic importanța deosebită a acestei probleme, ne va comunica un răspuns pozitiv, ceea ce ar permite să se realizeze o experiență ale cărei rezultate vor putea fi valorificate ulterior în întreaga rețea de învățămînt tehnic superior.

Ing. CSILLAG András
Comisia economică a Comitetului județean Cluj al P.C.R.

cinema

● **Turnul de aramă**: LUMINA — 9, 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Întîlnire cu o necunoscută**: SCALA — 9,30; 12; 15; 18; 20,45, STADIONUL DINAMO — 20,15.
● **Hello, Dolly**: PATRIA — 9,30; 13; 16,30; 20.
● **Serata**: VIITORUL — 16; 18; 20.
● **Cortul roșu**: FAVORIT — 9,30; 12,30; 16; 19,30, CAPITOL — 9,30; 12,30; 16,45; 20, la grădină — 20,30, MELODIA — 8,30; 12,15; 16; 19,45.
● **Și cai se împușcă, nu-i așa ?**: ARTA — 15,15; 18; 20,30, la grădină — 20,30.
● **Regele Lear**: BAHOVA — 15,30; 19.
● **Romeo și Julieta**: CENTRAL — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30.
● **Program de desene animate pentru copii**: DOINA — 10.
● **Darclée**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Ultima vacanță**: CINEMATECA (sala Union) — 9; 10,45; 12,30; 14,15; 16; 18,30; 20,30.
● **Din nou despre dragoste**: GIULEȘTI — 15,30; 17,45; 20.
● **O floare și doi grădinari**: LIRA — 15,30; 19, la grădină — 20,15, VICTORIA — 9; 12,30; 16; 19,30, EXCELSIOR — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **Pe cometă**: FERENTARI — 15,30; 17,45, 20.
● **Greșeala fatală**: FESTIVAL — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,15, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, LUCEAFĂRUL — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, GRĂDINA DOINA — 20,15.
● **Pan Wołodyjowski**: FLACĂRA — 15,30; 19.
● **Cazul C.L.**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 17,45; 20.
● **Esop**: FLOREASCA — 18,30; 19; 20,30.
● **108 de dolari pentru șerif**: GRIVIȚA — 9; 12; 14,45; 17,30; 20, AURORA — 9; 12; 16; 18, la grădina — 20,30, VOLGA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20,15.
● **Sunetul muzicii**: UNIREA — 16,30; 20,30, la grădină — 20,15.
● **La revedere, prietene**: BUCUREȘTI — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21, MODERN — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,15; 20,45, la grădină — 20,15.
● **De-aș fi... Harap Alb**: TIMPURI NOI — 9—20,15 în continuare.
● **Eu, Francisc Skorina**: VITAN — 15,30; 18; 20,15.
● **În arșița nopții**: GRĂDINA VITAN — 20,15.
● **Sprijiniți-l pe șerif**: TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 20,30, FLAMURA — 9; 11,15; 14,30; 17,15; 19,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Departe de lumea dezlănțuită**: PACEA — 16; 19,15.
● **Angelica și sultanul**: MUNCA — 16; 18; 20.
● **Hibernatus**: MOȘILOR — 16; 18; 20,15.
● **Clanul sicilienților**: BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,30, la grădină — 20,30.
● **Domiciliul conjugal**: POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **De șapte ori șapte**: LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Elefantul Slowly**: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Los Tarantos**: COSMOS — 16; 18; 20.
● **Dă-i înainte, cowboy**: BUCEGI — 16; 18,15, la grădină — 20,30, MIORIȚA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
● **Prințul negru**: DACIA — 8,30—20,15 în continuare.
● **Cronometrul**: GRĂDINA PARCUL HERĂSTRĂU — 20,15.
● **Bătălia de pe Neretva**: DRUMUL SĂRII — 15,30; 19.
● **Facerea lumii**: CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.

Săptămîna viitoare la cinematograful Patria din Capitală. După HAIDUCII LUI ȘAPTE CAI și ZESTREA DOMNIȚEI RALU, un nou film de aventuri despre legendarii haiduci.

SĂPTĂMÎNA NEBUNILOR

Scenariul: Eugen Barbu, Mihai Opriș, Dinu Cocea; regia: Dinu Cocea. Cu: Florin Piersic, Marga Barbu, Toma Caragiu, Colea Răutu, Constantin Codrescu, Carmen-Maria Struja, Florin Scărlătescu, Jean Constantin, Aimée Iacobescu, Nucu Păunescu, Nicolae Gărdescu, Constantin Guriță, Ileana Buhoci-Gurgulescu, Tamara Vasilache. Imaginea: George Voicu, Iura Drukmann. Muzica: Mircea Istrate; decoruri: Ștefan Marițan, arh. Liviu Popa; costume: Hortensia Georgescu; montajul: Elena Pașca; sunetul: ing. Silviu Camil

TENDINȚE STERILE ȘI FALSE ILUZII ÎN FILMUL OCCIDENTAL

Un producător și cineast occidental mi-a pus, nu de mult, întrebarea: „Care crezi că e, astăzi, la noi, cea mai rentabilă dintre industrii ? Să nu spui că e aceea a petrolului sau a oțelului". Și tot el a răspuns: „Industria spectacolului: teatru, varietăți, cinema, showuri de televiziune. E cea mai puternică și cea mai bănoasă". Oricît de surprinzătoare, afirmația era explicabilă: într-o societate industrială, „de consum", spectacolul e văzut ca o industrie, ca un produs ce trebuie „desfăcut" pe o piață a cererii și ofertei.

Confirmarea acestui raționament am avut-o răsfoind pamfletul lui Guy Debord intitulat semnificativ *Societatea spectacolului*. În prelungirea celei „de consum", — societatea spectacolului ! Debord observă că în lumea împărțită în clase, unde cel care deține și administrează puterea fac toate eforturile pentru a domina și controla integral viața oamenilor, așa cum sînt „impuse" mărcile de frigider, de spălătoare automate, de automobile sau de confecții, tot așa sînt impuse — se încearcă a se impune — concepțiile și ideologia producătorilor capitaliști, modul lor de a gîndi, de a înțelege viața. Concluziile eseistului francez sînt deosebit de incisive și pertinente: în apus, „spectacolul e capitalul ajuns la un asemenea grad de acumulare, încît devine imagine". Sau, și mai categoric: „Spectacolul e autoportretul puterii la epoca gestiunii sale totalitare a condițiilor existenței... Spectacolul e momentul în care marfa a ajuns la ocuparea totală a vieții sociale".

În această „societate a spectacolului", filmul ocupă firește — datorită forței sale de pătrundere și de influențare — un loc proeminent. Și este de observat afirmarea unor tendințe progresiste, în spiritul celor mai bune tradiții realiste ale cinematografului apusean; filme angajate, cu o problematică umană și socială de certă acuitate actuală, impun atenției spectatorilor și criticii de pe toate meridianele. Dar nu la aceste filme ne referim în însemnările de față. Deținătorii mijloacelor de producție cinematografică dictează — nu fără discernămînt și tact uneori, dar și fără ezitare — conținutul și forma. Problema e veche, în esență; noi și mai complexe, mai rafinate, mai insidioase sînt doar manierele, modurile ei de manifestare. În articolul *„Cinematograful ca apologie a clasei la putere"*, de G. Bettini și E. Miele, apărut în revista „Cinema nuovo", autorii subliniază tocmai această adecvare, această „modelare" a controlului monopolurilor asupra centrelor de informare și de formare: „Niciodată, ca în zilele noastre, ideile și operele autorilor n-au fost atît de abil și de subtil manipulate și apoi neutralizate în ceea ce aveau nou și critic".

Filmele prin care producătorii occidentali — ca reprezentanți ai claselor dominante — înțeleg să-și exercite influența și controlul ideologic asupra maselor sînt, bineînțeles, de diferite specii și genuri; totuși, ele se pot împărți în două mari categorii. Cea dintîi, majoritară, cuprinde filme lipsite de orice conținut uman și social, produse fabricate în scopuri comerciale și destinate „epidermei", instinctelor primare, celor mai elementare senzații. Pe lîngă absența ideilor, ele se caracterizează, în general, și printr-un prost gust evident. Temele sînt variate, dar au precădere cele din binecunoscuta „triadă": violența (cu nuanțe pînă la *„horrorul* de lux"), erotismul (mascat uneori prin „studiul" pseudo-științific) și nevroza. E vorba de filme ca *007, Ringo, Tigrul* etc. Ce se poate vedea în asemenea pelicule ? Sînt povestioare de două parale al căror „miez" îl constituie cîte o mașină „ca-n filme" și nurii unor fetișcane goale, și-un „super-erou" care triumfă în cele mai neverosimile situații ucigînd cu pistolul sau, pentru diversitate, cu savante lovituri de „karate"; urmăriri absurde și puerile, torturi cu mijloace tehnice de ultimă oră, asasinate cu otravă încorporată în rujul de buze — un „sărut mortal" în decorul unei vile luxoase, păzite de „gorile" umane, sau drama unei nimfomane — un întreg arsenal de teme și procedee menite să-l aducă pe spectator într-o stare de perfectă vacuitate intelectuală și sentimentală (și nu am inclus aici filmele propriu-zis pornografice, proiectate adeseori în săli specializate și care se limitează la un dezgustător exhibitionism, la cultivarea obsesiilor sexuale).

Atributul de „film comercial" poate indemna la anumite (dar greșite) concesii; din punct de vedere estetic aceste producții nu suporta, adeseori, nici un fel de discuție — însă *ca spectacol*, și prin frecvența lor, ele împrumută o culoare specifică, „neagră", peisajului cinematografic occidental, cultivă instinctele primare, o atmosferă propice viciului, brutalității ca scop în sine. Nu ne propunem să insistăm aici asupra particularităților acestui mecanism de influențare a conștiințelor, dar nu poate fi ignorată legătura dintre climatul de violență, creșterea amoralității, a delincvenței juvenile, și nu numai juvenile, în societatea americană, de pildă, și proliferarea genului de filme la care ne-am referit.

O altă categorie, poate mai puțin vastă, e aceea a filmelor care pun *în aparență* anumite probleme de interes moral sau social, dar le rezolvă în așa fel încît ideile să se teșească înainte de a dobîndi vigoare și relief. Acesta e, de fapt, terenul cel mai prielnic pentru învăluirea indemnatică, pentru derutarea indeosebi a spectatorului neprevenit, acritic. Se mizează mult pe „mode", deloc statornice, ușor de substituit cu altele, mimetizate, temele fundamentale revin mereu, muiate eventual în sosuri de combinație nouă, cu împrumuturi chiar din rețetele de avangardă. Cînd publicul obosește se născocesc variante și formule aparent de-a dreptul opuse. De pildă, filme „anti-sexy" și care sub pretextul de a combate „erotismul mercerizat" nu fac altceva decît să-l exalte — așa cum se întîmplă în *Călărețul domol* al lui Dennis Hopper. Acest film, altminteri bine realizat, este o pledoarie pentru o rousseauniană și imposibilă întoarcere „la natură", printr-o „fugă" din societate, falimentară încă din punctul de plecare.

Asistăm, uneori, la încercări de demonstrație *per a contrario*: de exemplu, imposibilitatea soților de a se înșela între ei. Numai că pentru a ajunge la o asemenea concluzie, ei se înșeală efectiv, trec printr-o serie de experiențe extra-conjugale foarte concrete, ca în filmul *Bob &Carol & Ted & Alice* de Larry Tucker și Paul Mazurski.

Producătorii la care ne referim sînt gata să asimileze și să transforme în favoarea lor și fenomenele așa-numitei „contestări". Regizori improvizați în „contestatari sezonieri" iau atitudini pretins critice, fie în chestiuni privind moravurile, fie în probleme sociale, menținîndu-se însă riguros la enunțuri de suprafață, acestea oricît de virulente. S-ar putea spune chiar că anumite accente polemice sînt recomandate, încurajate, pentru a se da spectatorului *iluzia* unei libertăți de opinie, cu condiția să nu fie știrbite instituțiile tradiționale ale societății și ideologiile lor.

E limpede că filmul continuă să fie „manipulat" ca instrument de evaziune, de cultivare a falselor iluzii și ambiții, ca diversiune menită să abată atenția publicului de la problemele adevărate, individuale sau colective. Ce-i drept, ca și în alte domenii ale desfacerii mărfurilor de larg consum, de multe ori și cinematografu alimentează piața cu produse „ambalate în celofan", atrăgătoare, „bine făcute", de o strălucire standardizată. Și în această preocupare trebuie văzută adecvarea mijloacelor la cerințele noi, mai „desgroșate": filme bine finisate, lustruite, aseptice, care să nu spună nimic sau care să se prefacă a spune ceva, în fond însă lipsite de idei reale. Ceea ce făcea mai de mult, ca principal centru de iradiație, în primul rînd Hollywoodul — al cărui mit a apus —, fac acum mai multe cinematografii occidentale pe cont propriu, în mod descentralizat. Finalitatea e, totuși, aceeași: de a controla cîmpul de informare și educare al spectatorului, înăuntrul ideologiei și politicii claselor privilegiate.

Pentru publicul românesc o asemenea realitate e mult mai puțin vizibilă, deoarece repertoriul cinematografelor noastre e ferit de puzderia „filmelor-capcană" care invadează ecranele de aiurea. Totuși au răzbătut și la noi — și se mai întîmplă încă să apară — cîte unele filme în care se fac simțite, într-o măsură mai mare sau mai mică, aceste orientări, care dau o imagine roză, edulcorată a realității societății de consum, care accreditează primatul violenței brute, tipuri de eroi aflați în marginea legii dar priviți cu simpatie (vezi chiar *„Butch Cassidy și Sundance Kid"*) etc. E necesar ca selecția și actul critic să aibă criterii ferme față de aceste producții, față de fondul, de ideile lor și față de realitățile care le-au generat. Remarcăm că aceste tendințe din cinematografie sînt denunțate cu vigoare în Occident de cei care, luptînd pentru o transformare a societății, pentru o viață morală nouă, luptă și pentru o artă primenită, pentru „cealaltă cultură". Critica cinematografică marxistă din Occident se află în primele rînduri ale acestei acțiuni. Ajunge să amintim eseul *„Cealaltă cultură și ipoteza unei arte noi"* al italianului Liborio Termine, în care e analizată cu seriozitate și în profunzime posibilitatea conturării unei teorii și practici a ceea ce autorul numește „un cinematograf antagonist" în raport cu cel ce reprezintă interesele claselor retrograde, dominante. E, de altminteri, o dezbatere în care s-au antrenat numeroși cineaști, regizori — prin filme angajate —, teoreticieni ai filmului, oameni de cultură — prin studii temeinice și luări de poziție —, și care devine tot mai nuanțată și mai subtilă, dacă nu și mai tăioasă. Poziții teoretice deci, și filme de prestigiu care dau o replică vie, convingătoare „artei fără ideal", afirmînd necesitatea și viabilitatea unei cinematografii cu adevărat sociale, în care omul, societatea în care trăiește să-și afle corespondențe nemistificate, autentice. Asemenea creatori, asemenea opere s-au bucurat întotdeauna de prețuirea spectatorilor, atestînd marea forță civică a celei de-a șaptea arte, multiplele posibilități ale cinematografiei ca artă despre om, aflată în slujba omului.

Florian POTRA

note de lectură ● note de lectură ● note de lectură ● note de lectură ● note de lectură

POP SIMION
„PLOAIA BLEU"

În zodia marilor prefaceri ale peisajului geografic și spiritual al țării din ultimul sfert de veac, **„...spiritul nostru este tentat de sinteze cu ajutorul metaforei și al realității transfigurate".** Recenta culegere de reportaje literare „Ploaia bleu" a scriitorului Pop Simion stă sub semnul acestei mărturisiri a autorului, sub semnul acestei nobile tentații.

Apa, Focul, Vatra, Visul sînt titlurile mari care compun volumul și totodată temele în jurul cărora se grupează, ca niște variațiuni, reportajele lui Pop Simion. Semnificativ, obișnuita succesiune a celor patru elemente primordiale, apa, aerul, pămîntul, focul, e înlocuită prin alta în care apar două dimensiuni specific umane: **Vatra**, adică natura adaptată și devenită „așezare" omenească, și **Visul**, proiecție a naturii în imaginația umană, natură investită cu spiritualitate.

„Incendiul alb", acea cumplită revărsare a apelor din primăvara anului 1970, este încă vie în memoria reportajelor ce se scriu azi. Consemnarea faptelor de atunci nu lipsește nici din volumul lui Pop Simion. În „Riuri sudice", Oltul e definit ca un „mare lucrător în chimie", Argeșul ca „al doilea mare electrician al țării", Dîmbovița, „mare agricultor", apele țării indeplinind astfel un măreț „act prometeic".

Capitolul „Focul" include cîteva dialoguri despre condiția inginerului — „artifex maximus" — în înțelesul de astăzi al noii noastre societăți. Chipuri și fapte prin care se afirmă nobile profesiuni sînt desprinse dintr-o realitate dinamică pe care Pop Simion a investigat-o, cu multă finețe și pasiune, cu un simț al detaliului semnificativ, acolo unde a întîlnit-o, în uzine-gigant ca Steagul Roșu și Tractorul, pe șantierele marilor hidrocentrale de pe Argeș și Bistrița, în cele mai diverse zone de unde răzbate tumultul constructiv al patriei. O realitate căreia reporterul i s-a dăruit cu un sentiment de mîndrie: acela de a se ști cronicarul unor biografii contemporane prin a căror împlinire se înalță edificiul României socialiste. Autorul descoperă fapte, obiceiuri, evenimente, personaje ieșite din comun prin ele însele, dar pe care le evocă cu o naturalețe care le investește cu atributele cotidianului; nu întîlnim în reportajele sale procedeul invers, prin care prețuirile actualei modernizări a industriei.

Cele mai frumoase ni se par reportajele în care Pop Simion vorbește despre așezările omenești, despre oamenii întîlniți pretutindeni, pe șantierele de construcție ale țării, prin fabrici și uzine.

Eroii nu sînt așadar personaje fictive, ci ctitorii de banalul e hiperbolizat pînă la dimensiunile evenimentului de excepție. De aici decurge interesul cu totul deosebit al reportajelor lui Pop Simion.

Astfel, o palpitantă vînătoare de delfini în Marea Neagră devine captivantă ca un roman de aventuri; obiceiurile din Țara Oașului, **„țară"** în care **„dacicul (...) este la suprafață, la îndemîna oricui, prezent în psihologia modernă a oșanului, în rostire și port, în virtute, în concepția asupra ideii de timp și de istorie, în nedezmințitul spirit justițiar, bazat pe omenie și muncă pașnică"** („Țara Oașului"), miturile maramureșene întrupate în lemn de sculptorul băimărean Vida Geza, spectaculoasa activitate de la moderna stație de încercări seismice pentru construcții, adevărată „fabrică de cutremure", sau acel extraordinar cimitir din Săpînța, **„templu de artă poporană"** prin care **„cu un molipsitor și splendid ris homeric, teritoriul de umbre își dezminte esența tragică"** și în care un țăran cioplitor-vînzător-poet, Ioan Stan Pătruș, **„și-a luat cutezanța de a face judecata de apoi aici pe pămînt"**, — toate aceste obiceiuri și fapte povestite de Pop Simion sînt atît de neobișnuite și de spectaculoase prin ele însele încît, deși sînt relatate cu obiectivitatea specifică reportajului, par ieșite din paginile unor ficțiuni livrești. Și oamenii pe care îi portretizează scriitorul Pop Simion au destine românești: constructorul de hidrocentrale pentru care **„aventura s-a transformat în vocație"**, grădinarul **„simbriaș al soarelui"** și **„despletitor de ape"** Ion Pilu Duduveche, pescarul Chiril Vlas, bătrînul „conductaș", care instalează conducte de gaz metan **„undeva la tropice, într-o țară cu nisipuri și soare torid"**.

Reportajele din volumul „Ploaia bleu" sînt astfel pagini despre așezările, obiceiurile și oamenii unei țări în care realitatea s-a identificat cu visul și în care neobișnuitul a devenit cotidian.

Adriana TABIC

PICTURA ROMÂNEASCĂ ÎN IMAGINI

Pentru prima dată o tipăritură de artă românească adoptă modul de prezentare paralelă a imaginii și textului încercînd să realizeze, mai ales prin apelul la memoria vizuală, o scurtă istorie dintr-un anume domeniu al artei, în cazul nostru al picturii. Inițiativă deosebit de utilă, chiar dacă reproducerea constantă în alb negru nu este uneori de natură să stimuleze efortul vizual al cititorului. Prin acest album se pune la îndemîna unui public larg o selecție a principalelor creații ale picturii românești de la începuturile sale pînă astăzi.

În condițiile în care accentul a căzut — cum era și firesc la un asemenea tip de carte — pe imagine, autorii textului (Vasile Drăguț, Dan Grigorescu, Vasile Florea, Marin Mihalache) au avut de întîmpinat o dublă dificultate: de a oferi prin coloanele tipărite un suport adecvat imaginii și de a face, în același timp, un efort de reducere și sistematizare a unui vast material informativ.

Cei patru autori, care au contribuit fiecare cu capitole separate, au avut în vedere realizarea unui echilibru al cărții, prin acordarea ponderii corespunzătoare în volum fiecărui capitol tratat de unul din autori. Trecînd peste analiza strict iconografică a picturii medievale și a factorilor de natură istorică ce au generat-o, autorul primului capitol care tratează pictura veche românească, Vasile Drăguț, încearcă unele aprecieri de factură estetică, mai potrivite cu ambianța generală a lucrării. La obiect sînt și capitolele consacrate picturii românești din secolul al XIX-lea și din prima jumătate a secolului XX. Vasile Florea și Dan Grigorescu, alegînd dintr-un vast material ilustrativ cele mai reprezentative opere, au reușit să înfățișeze succint datele esențiale ale vieții și operei creatorilor lor, încercînd și o situare pe plan valoric a picturii românești din aceste perioade într-un context mai larg, european. Nu lipsesc nici aici aprecierile valorice, însoțite de relevarea filiațiilor sau a eventualelor influențe. Un asemenea tratament ar fi fost, desigur, mai dificil de aplicat creațiilor contemporane din motive lesne de înțeles: lipsește perspectiva timpului, iar pe de altă parte, unele din personalitățile de care se ocupă autorul capitolului — Marin Mihalache — sînt în plină evoluție.

Nu putem să nu remarcăm utilitatea acestei ediții — indispensabil instrument de lucru pentru oricine se lasă tentat de cunoașterea picturii noastre. Condițiile grafice în care a apărut cartea sînt și ele de natură să faciliteze apropierea între operele și artiștii comentați și cititorii amatori de artă.

Grigore ARBORE

teatre

● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (la Teatrul de vară „Herăstrău"): **Domnișoara de Belle-Isle** — 20.
● **A.R.I.A.** (la Sala Palatului): **Concert extraordinar susținut de formația „Ex Antiquis" și Tamas Hacki** (R. P. Ungară) — 20.
● **Ansamblul artistic „Rapsodia Română"**: **La izvoare de frumusețe** — 18,30.

tv

PROGRAMUL I

10,00—11,00 Teleșcoală. Consultații pentru examenele de admitere ● Matematică: Probleme de geometrie sintetică (I). Prezintă prof. N. N. Mihăileanu ● Biologie: Ultrastructura — prezintă prof. univ. dr. docent Mircea Ionescu Varo. 18,00 Deschiderea emisiunii. Antologie lirică. Recital al actriței Simona Bondoc. 18,15 Brățara de aur. Emisiune-concurs realizată de redacția pentru tineret în colaborare cu C.C. al U.T.C. Participă semifinaliști radiotehnicieni și mecanizatori. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici. 19,30 Telejurnalul de seară ● Sport. 20,10 România '75. Dezvoltare accelerată pe calea modernizării economiei naționale. Ce va însemna anul 1975 pentru noile structuri economice ? 20,30 Seară de teatru: „Eu, moștenitorul", de Eduardo de Filippo. În românește de Adriana Lăzărescu. 21,50 Concert de muzică ușoară. Orchestra „Electrecord". Soliști: Doina Spătaru și Aurelian Andreescu. 22,30 Arta plastică. Emisiunea prezintă Expoziția „60 de tablouri celebre din muzeele orașului Paris. Sec. XVIII—XIX—XX. 22,35 Telejurnalul de noapte. 22,50 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

20,10 Secvențe dintr-un festival de muzică de cameră: „Brașov 1971". Orchestra de cameră din Brașov. Dirijor Ilarion Ionescu-Galați. 20,45 Bucureștiul necunoscut. Este prezentat Bucureștiul comercial începînd din secolul XVI pînă la începutul secolului XX (frescă a epocilor respective, vechiul centru comercial aflat astăzi în restaurare. Realizatori: Ștefan Iacob și C-tin Berteanu. 21,15 Desene animate ● „Respectați femeile — producție a studiourilor cinematografice din R.D.G. ● „Bătrîn și tînăr" — producție a studiourilor cinematografice maghiare. 21,30 Universitaria. Pregătiri pentru practica studențească (Reportaj). 21,45 Blocnotes de Eugen Mandric. 21,55 Buletin de știri ● Sport. 22,00 Cronică literară. 22,15 Film serial: „Inima lui Bonivur" (VII). 22,50 Închiderea emisiunii programului II.

ÎNTÎLNIRE LA C.C. AL P.C.R.

Luni după-amiază, la sediul C.C. al P.C.R., tovarășul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întîlnit cu delegația Partidului Socialist din Chile, formată din tovarășii Alejandro Gilliberto și Erich Schnake, membri ai Comisiei Politice a C.C. al P.S.Ch., care ne vizitează țara la invitația C.C. al P.C.R. Au fost de față Julio Homero, ambasadorul Republicii Chile la București, și Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Întîlnirea, în cursul căreia au fost abordate probleme de interes comun, a avut loc într-o ambianță de cordialitate și prietenie.

Sosirea delegației Grupului interparlamentar din R. D. Germană

La invitația comitetului de conducere al Grupului român al Uniunii interparlamentare, luni seara a sosit în Capitală delegația Grupului interparlamentar al R. D. Germane, alcătuită din prof. dr. Wolfgang Weichelt, președintele Comisiei constituționale a Camerei Populare, conducătorul delegației, Wilhelm Behnke, Wolfgang Herl și Siegfried Dallmann, vicepreședinți ai Grupului interparlamentar, care va face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost întîmpinată de Mihail Levente, președintele Grupului român al Uniunii interparlamentare, Anton Breitenhofer, Stanciu Stoian și Mircea Rebreanu, deputați, membri în Comitetul de conducere al Grupului interparlamentar român. Erau de față reprezentanți ai Ambasadei R. D. Germane la București.

(Agerpres)

Cronica zilei

Luni a sosit în Capitală directorul general al Organizației naționale iraniene de turism, Cyrus Farzaneh, care, la invitația ministrului turismului, Ion Cosma, va face o vizită în țara noastră.

În timpul șederii în România, oaspetele va vizita bazele turistice de pe litoral și va purta convorbiri în vederea dezvoltării relațiilor turistice între cele două țări.

★

În Capitală a sosit o delegație a Camerei de Comerț din Filipine, condusă de Franklin Andrada, membru în Consiliul de conducere al acestei organizații.

Oaspeții vor avea întrevederi la Ministerul Comerțului Exterior, la Camera de Comerț și cu conducători ai unor întreprinderi românești de comerț exterior, în cadrul cărora vor fi discutate probleme privind schimburile economice între România și Filipine.

★

Luni a părăsit Capitala delegația Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din R.S.F. Iugoslavia, condusă de Vasil Tugearov, membru în Comitetul Executiv al Conferinței Federale, care a făcut o vizită de schimb de experiență în țara noastră la invitația Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

★

S-a înapoiat în Capitală, venind din Finlanda, delegația oamenilor de știință români, condusă de prof. dr. docent George Bărănescu, președintele Comisiei Academiei pentru combaterea poluării mediului, care a participat la Conferința internațională privind viitorul mediului înconjurător, ale cărei lucrări s-au desfășurat în această țară. Reuniunea științifică, organizată de guvernul finlandez, în colaborare cu Comisia națională finlandeză pentru UNESCO și Comitetul festivităților din orașul Jiväskilä, a avut ca președinte de onoare pe Urho Kekkonen, președintele Republicii Finlanda, ca președinte al Comitetului de organizare, pe dr. Ahti Karjalainen, primul ministru, iar ca președinte științific pe cunoscutul savant britanic Julian Huxley.

La lucrările conferinței — amplă manifestare ce premerge Conferința mondială din 1972 de la Stockholm, care urmează să elaboreze un plan de măsuri și recomandări în scopul promovării unui efort comun al tuturor statelor împotriva poluării aerului și apelor și pentru conservarea resurselor naturale și a mediului uman — prof. dr. docent George Bărănescu a făcut cunoscute cele mai importante rezultate obținute de specialiștii români în domeniul combaterii poluării mediului.

★

Universul transformațional al omului îl sînt consacrate lucrările primului Simpozion național „Cercetarea viitorului și planificarea pe termen lung", ale cărui lucrări se vor desfășura între 6 și 10 iulie la Piatra Neamț, sub auspiciile Academiei de Științe Sociale și Politice și ale Ministerului Învățămîntului.

Organizat în scopul realizării unui schimb de experiență în problemele prognozei economice și sociale și ale planificării pe termen lung, simpozionul va reuni economiști, matematicieni, sociologi din România, Austria, Danemarca, Franța, Republica Federală a Germaniei, Italia, Iugoslavia, Polonia, Suedia și Uniunea Sovietică. Timp de patru zile, ei vor mînui și dezbate comunicări de deosebit interes atît pentru explorarea viitorului, în general, cît și pentru prognoză și planificare pe termen lung, în special. Discuțiile se vor purta în jurul unor teme actuale, între care citățm raportul dintre prognoză și planificare, metodele și tehnicile folosite în acest scop, rezultatele cercetării viitorului și implicațiile lor.

Simpozionul se va desfășura sub forme diversificate : ședințe plenare, mese rotunde, grupe de lucru, ce se vor constitui în jurul unor subiecte privind prognoza economică, tehnică, științifică ; arhitectură, urbanism, construcții ; modele de sisteme și structuri sociale și indicatori sociali etc. Participanții vor efectua, de asemenea, un schimb de opinii util pregătirii celei de-a treia Conferințe mondiale de cercetare a viitorului.

★

În cadrul manifestărilor cultural-artistice ce au loc pe litoral în sezonul estival, luni, în sălile Muzeului de artă din Constanța, a fost deschisă o expoziție de artă populară japoneză, organizată de Muzeul de artă populară al Republicii Socialiste România. Sînt prezentate obiecte de artizanat, realizate din lemn, ceramică, hîrtie, mătase etc., precum și diverse împletituri din bambus.

★

În cea de-a treia zi a Festivalului muzicii de cameră „Brașov '71", pe scena Casei armatei din localitate au evoluat formația camerală „Pro musica" Brașov, cu lucrări de Berger și Brahms și cvartetul de coarde al Filarmonicii de Stat Cluj, care a interpretat lucrări de Haydn și P. Constantinescu.

★

La 10 iulie se împlinesc 100 de ani de la nașterea scriitorului francez Marcel Proust. Incluzînd această aniversare în programul său de activitate, Universitatea populară din București a dedicat cunoscutului scriitor o manifestare, care a avut loc luni, în sala Dalles.

★

Luni seara, la cinematograful de vară „Tomis" din Constanța, a avut loc premiera pe țară a filmului românesc „Brigada Diverse în alertă" — o continuare a recentei producții a Studioului cinematografic „București" „B. D. intră în acțiune".

Filmul se referă la o acțiune a unei brigăzi de miliție chemată să descopere proveniența unor bani falși puși în circulație de persoane neidentificate.

Înainte de spectacol, regizorul Mircea Drăgan, care semnează și scenariul împreună cu Nicolae Țic, actorii Toma Caragiu, Dem Rădulescu, Ioana Drăgan, Sebastian Papaiani, Puiu Călinescu, Jean Constantin și alți interpreți au fost prezentați publicului constănțean.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară : Vremea a fost în general instabilă în cea mai mare parte a țării, exceptînd Banatul și Oltenia, unde cerul a fost variabil, iar ploile s-au semnalat numai cu totul izolat. În rest, cerul a prezentat înnorări mai accentuate și au căzut averse de ploaie însoțite și de descărcări electrice mai frecvente în Moldova, estul Transilvaniei și regiunea de munte. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit, cu unele intensificări în zona de munte, predominînd din sectorul nord-vest. Temperatura aerului la ora 14 a fost cuprinsă între 14 grade la Întorsura Buzăului și 27 de grade la Bechet, Videle și Giurgiu. **În București :** Vremea a fost relativ frumoasă. Cerul a fost variabil. În cursul după-amiezii a plouat. Vîntul a suflat potrivit. Temperatura maximă a fost de 27 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 7, 8 și 9 iulie. În țară : Vreme relativ călduroasă. Cerul va fi variabil. Înnorări mai accentuate se vor semnala în Banat și Oltenia, unde vor cădea ploi slabe. În rest, averse izolate. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 20 și 30 de grade. **În București :** Vreme relativ călduroasă. Cerul va fi variabil, favorabil ploii slabe. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară.

LUCRĂRILE COMISIEI JURIDICE A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Comisia juridică a Marii Adunări Naționale, întrunită sub președinția prof. univ. Traian Ionașcu, a analizat, din însărcinarea Consiliului de Stat, în prezența procurorului general, Augustin Alexa, și a altor cadre de conducere ale Procuraturii, activitatea desfășurată de Procuratura Republicii Socialiste România în cursul anului 1970, în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege. În prealabil, grupe de deputați, membri ai Comisiei juridice au examinat această activitate la Procuratura generală și la unele procuraturi județene și locale.

În urma discuțiilor care au avut loc în ședințele Comisiei juridice s-a dat o apreciere pozitivă activității Procuraturii în îndeplinirea atribuțiilor ce-i revin cu privire la întărirea legalității socialiste și au fost făcute propuneri cu privire la perfecționarea în continuare a acestei activități.

Raportul Comisiei juridice, cuprinzînd concluziile și propunerile sale, urmează să fie înaintat Consiliului de Stat.

(Agerpres)

O delegație a Consiliului popular al municipiului București a plecat la Belgrad

Luni seara a plecat spre Belgrad o delegație a Consiliului popular al municipiului București, condusă de Dumitru Popa, primarul general al Capitalei, care, la invitația președintelui Skupștinei orașului Belgrad, Branko Pešici, va participa la deschiderea expoziției „București 1971" în capitala R.S.F. Iugoslavia.

Printre persoanele oficiale prezente la plecare, în Gara de Nord, se aflau Alexandar Jivkovici, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Vizitele delegației Biroului Adunării Naționale Franceze

Delegația Biroului Adunării Naționale Franceze, care se află în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale, și-a continuat luni vizita în municipiul Iași. În cursul dimineții, în sala de recepție a Palatului culturii, oaspeții s-au întîlnit cu Miu Dobrescu, președintele consiliului popular județean, cu care au avut o convorbire cordială. La întîlnire au participat acad. Cristofor Simionescu, membru al Consiliului de Stat, Ioan Manciuc, primarul municipiului Iași, reprezentanți ai științei și culturii, conducători de întreprinderi. În continuare, parlamentarii francezi au vizitat complexul muzeistic, monumente de artă, zona industrială și cartiere noi din localitate. În după-amiaza aceleiași zile, oaspeții au vizitat Universitatea „Al. I. Cuza" și Institutul politehnic ieșean, după care au asistat la un spectacol folcloric. În cinstea delegației franceze, președintele consiliului popular județean a oferit un dineu, în timpul căruia au fost rostite toasturi.

În cursul vizitei la Iași, delegația a fost însoțită de Tudor Ionescu și Ioan Pop D. Popa, deputați în M.A.N., precum și de ambasadorul Franței la București, Pierre Pelen.

(Agerpres)

Concursul de admitere în învățămîntul superior

Între 10 și 20 iulie, cîteva zeci de mii de tineri bacalaureați vor susține concursul de admitere în învățămîntul superior, pentru cursurile de zi și serale. Pentru tinerii care doresc să se înscrie la cursurile fără frecvență, examenul a fost fixat între 15 și 22 septembrie.

Institutele de teatru din București și Tg. Mureș, conservatoarele — secțiile de instrumente și canto — și Institutul de arhitectură din București organizează concursuri în două etape. Prima dintre ele, de aptitudini, are loc între 4 și 8 iulie, candidații neadmiși avînd posibilitatea să susțină concursul la alte facultăți. Etapa a doua se va desfășura la datele prevăzute pentru concursul de admitere în celelalte instituții de învățămînt superior.

În 1971 vor fi admiși în anul I aproape 27 000 de studenți, din care 23 600 la cursurile de zi, 1 400 la cursurile serale, 1 900 la cursurile fără frecvență. Facultățile și secțiile care nu-și vor completa locurile cu candidații prezenți la examenul de admitere din luna iulie vor organiza un al doilea concurs, între 5 și 12 septembrie (la secțiile de subingineri, acest ultim concurs se va desfășura între 15 și 22 septembrie). Pentru buna desfășurare a examenelor, Ministerul Învățămîntului a elaborat broșura „Admiterea în învățămîntul superior", care prezintă rețeaua instituțiilor de învățămînt superior, condițiile de admitere și obiectele la care vor fi examinați candidații. Editura didactică și pedagogică, Editura tehnică și Editura științifică au tipărit culegeri de probleme în domeniile fizicii, chimiei, matematicii, dicționare și vocabulare pentru limbile moderne de largă circulație, precum și diferite alte lucrări auxiliare.

Spre deosebire de anii precedenți, candidații beneficiază de cursuri de îndrumare și consultații fără plată, asigurate de către cadrele didactice universitare.

(Agerpres)

PRONOEXPRES

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI NR. 26 DIN 30 IUNIE 1971

Extragerea I : Categoria 1 : 1 variantă 25% a 100 000 lei ; a 2-a : 2,05 a 38 294 lei ; a 3-a : 11,10 a 7 072 lei ; a 4-a : 47,45 a 1 654 lei ; a 5-a : 123,85 a 634 lei ; a 6-a : 4.057,05 a 40 lei.

Report cat. I : 1 231 136 lei.

Cîștigul de la cat. I a revenit participantului ANDONIU MIHAI ION din Tg. Jiu.

Extragerea a II-a : Categoria B : 11,20 variante a 7 790 lei ; C : 42,05 a 2 075 lei ; D : 2 085,80 a 60 lei ; E : 122,35 a 200 lei ; F : 2 583,30 a 40 lei.

Report cat. A : 446 263 lei.

Cîștigătorii de la cat a 3-a (100%) și cat. B (100%) primesc cîte o excursie în Grecia și diferența în bani.

viața internațională

PLENARA CONDUCERII P. C. GERMAN

BONN 5 (Agerpres). — La Düsseldorf a avut loc Plenara conducerii Partidului Comunist German, care a dezbătut proiectul tezelor „Partidul Comunist German împotriva marelui capital, pentru pace, progres și socialism", prezentat de Kurt Bachmann, președintele P.C. German.

Proiectul tezelor, a declarat Kurt Bachmann, a fost elaborat ținîndu-se seama de hotărîrile Congresului partidului de la Essen, din 1969, și de declarația de principii adoptată de acesta cu privire la poziția P.C. German față de prezentul și viitorul R.F. a Germaniei. Tezele prezintă alternativa P.C. German la sistemul monopolist de stat al R.F.G. Ele urmează să fie supuse dezbaterilor întregului partid și opiniei publice democrate și, apoi, prezentate spre aprobare Congresului partidului, în luna noiembrie a.c.

În proiectul de teze — a subliniat Kurt Bachmann — P.C. German se pronunță pentru ratificarea grabnică a tratatelor încheiate de R.F. a Germaniei cu Uniunea Sovietică și Polonia, pentru declararea, fără rezerve, a guvernului de la Bonn în favoarea convocării unei conferințe europene pentru securitate și pentru recunoașterea de către R.F.G. a Republicii Democrate Germane pe baza principiilor dreptului internațional.

P. S. I. U. P. ÎȘI PROPUNE SĂ-ȘI ÎNTĂREASCĂ CONTRIBUȚIA LA UNITATEA CLASEI MUNCITOARE

se arată în documentul adoptat la plenara C.C. al partidului

ROMA 5. — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite : După patru zile de dezbateri, în cadrul cărora au fost analizate situația politică din Italia și sarcinile P.S.I.U.P. în urma alegerilor administrative parțiale de la 13 iunie, Plenara Comitetului Central al Partidului Socialist Italian al Unității Proletare și-a încheiat lucrările.

Plenara a adoptat cu majoritate de voturi un document în care se arată, între altele : „P.S.I.U.P. trebuie să-și întărească contribuția socialistă la unitatea clasei muncitoare. Pentru a realiza aceasta, trebuie depășite limitele și contradicțiile inițiativelor sale față de masele socialiste și față de toate celelalte forțe de clasă. Este necesar să se lărgească și întărească colaborarea și confruntarea de idei și politică între P.C.I. și P.S.I.U.P. în acțiunea comună pentru construirea unui nou și mai organic raport între masele socialiste și masele comuniste din Italia".

În document se subliniază că pentru realizarea unității clasei muncitoare trebuie să lupte, împreună cu P.S.I.U.P. și P.C.I., și forțele catolice care s-au situat pe o poziție de clasă. În această perspectivă, se spune în continuare, nu se va putea să nu se încadreze și P.S.I., dacă va ști să respingă șantajul grupurilor patronale, legîndu-se de dezvoltarea activității stîngii și mișcării de masă.

La începutul lucrărilor plenarei C.C. al P.S.I.U.P., Tullio Vecchietti și întreaga direcțiune a partidului și-au prezentat demisia „pentru a înlesni o aprofundată dezbatere în vederea analizării politicii partidului și măsurilor ce se impun". Plenara a desemnat noua conducere a partidului, realegînd în funcția de secretar general al P.S.I.U.P. pe Tullio Vecchietti.

Deceniul al 8-lea va deveni o epocă de amplă folosire a stațiilor orbitale pilotate

MOSCOVA 5. — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: Ziarul „Pravda" publică sub semnătura acad. B. Petrov un articol intitulat : „În pragul unor noi realizări", în care se arată, printre altele : „Încheind amplul complex de experiențe științifice îndelungate la bordul stației orbitale de lungă durată „Saliut", primul echipaj al acesteia se înapoia spre Pămînt cu nava cosmică „Soiuz-11". Asemenea nave au mai efectuat numeroase zboruri cosmice și au adus cu bine pe cosmonauții pe Pămînt. Dar atunci cînd se experimentează și se asimilează mijloace tehnice dintre cele mai complicate nu se poate exclude niciodată întîmplarea". Omul de știință arată, în continuare, că „studierea materialelor aduse pe Pămînt și instrumentele aparatului de coborîre care a aterizat lin, în condiții de dirijare automată, prezintă o uriașă valoare". „Verificarea în acțiune a construcțiilor și sistemelor, utilajului și aparaturii științifice ale noului complex cosmic „Saliut-Soiuz", arată autorul, a confirmat justețea principiilor care au stat la baza creării lui, a demonstrat largile perspective deschise de stațiile orbitale în fața cosmonauticii, științei și economiei naționale". „Se poate afirma cu convingere, scrie savantul, că anii celui de-al 8-lea deceniu al acestui secol vor deveni o epocă de dezvoltare și amplă folosire a stațiilor orbitale pilotate de lungă durată, cu echipaje de schimb, care vor permite trecerea de la experiențele sporadice în Cosmos la activitatea regulată a savanților și specialiștilor în laboratoare cosmice".

„În viitor vor avea loc noi zboruri în Cosmos. Vor fi create noi stații orbitale de tip „Saliut". Nu încape îndoială că vor fi construite stații cosmice pilotate, specializate și multiuzuale și mai mari, și mai complicate. Dar nici o realizare nu va elimina semnificația activității depuse de primul echipaj al primei stații orbitale pilotate, a experiențelor efectuate în cursul acestui zbor, care au constituit începutul unei noi și importante etape a cercetărilor cosmice și al unor noi direcții în studierea Cosmosului".

Înmînarea Ordinului „Tudor Vladimirescu" acad. Sava Ganovski

SOFIA 5 — Corespondentul Agerpres, C. Amariței, transmite: Luni la amiază, la Ambasada română din Sofia, a avut loc solemnitatea înmînării Ordinului „Tudor Vladimirescu" clasa I, conferit de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România, academicianului Sava Ganovski, președintele Biroului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, pentru contribuția adusă la întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre poporul român și poporul bulgar.

Înmînînd înalta distincție, ambasadorul Nicolae Biejan l-a felicitat călduros pe acad. Sava Ganovski și i-a urat noi succese în activitatea pe care o desfășoară pentru prosperitatea poporului bulgar, pentru continua dezvoltare și adîncire a relațiilor de colaborare frățească și de prietenie dintre cele două țări și popoare, vecine și prietene.

Mulțumind Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România pentru înalta distincție ce i s-a conferit, acad. Sava Ganovski a evocat relațiile tradiționale de prietenie dintre poporul român și poporul bulgar, și-a exprimat dragostea și respectul față de poporul nostru, precum și hotărîrea de a milita și pe mai departe pentru dezvoltarea necontenită a relațiilor de prietenie și de colaborare multilaterală dintre cele două țări și popoare.

Raul Roa Garcia și-a încheiat vizita în R. D. Germană

BERLIN 5 (Agerpres). — După cum se arată în comunicatul dat publicității la încheierea vizitei ministrului de externe cubanez, Raul Roa Garcia, în R. D. Germană, în timpul convorbirilor pe care acesta le-a purtat cu Otto Winzer, ministrul de externe al R.D.G., au fost dezbătute probleme privind dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări și a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor actuale ale situației internaționale. Părțile și-au exprimat satisfacția în legătură cu dezvoltarea relațiilor de colaborare multilaterală dintre Republica Democrată Germană și Republica Cuba. Ele au fost pe deplin de acord că stabilirea de relații bazate pe egalitate în drepturi, conform normelor dreptului internațional, între celelalte state și R.D.G. reprezintă o necesitate vitală actuală și ar contribui hotărîtor la securitatea europeană și internațională.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

PERU *O politică de reforme larg sprijinită de populație*

Cotidianul vest-german „FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG" a publicat recent un ciclu de articole semnate de Harry Kamm, în care se face o analiză a evoluțiilor petrecute pe scena peruană de la preluarea puterii de către echipa militară condusă de generalul Juan Velasco Alvarado. Constatările din aceste articole, pe care le reproducem mai jos într-o formă prescurtată, sînt cu atît mai semnificative cu cît autorul lor, originar din S.U.A., este considerat în Peru drept unul din corespondenții cei mai reputați ai presei americane și vest-germane.

Cînd militarii de sub conducerea generalului Juan Velasco au preluat puterea, în octombrie 1968, declarînd că armata va renunța la rolul ei tradițional de apărătoare a orînduirii și a structurii sociale existente, aproape nimeni n-a dat crezare acestei declarații. Treptat, s-a văzut însă că junta la lucrurile în serios. În cei doi ani care au trecut au fost instituite o serie de reforme radicale și ample, care au produs modificări însemnate în structura economică și socială — și nicidecum în dezavantajul țării.

Ca un prim pas al programului s-a trecut la peruanizarea avuțiilor naționale. În mod consecvent, militarii au pornit la înlocuirea capitalului străin, cu precădere nord-american, prin capital peruan, pentru a spori substanțial, pe această cale, cota-parte a unei participări naționale în exploatarea avuțiilor existente. Cea mai spectaculoasă acțiune în acest sens a fost naționalizarea puternicei companii „International Petroleum Company" (filială a lui „Standard Oil" din New Jersey).

După preluarea puterii, autoritățile au așezat pe primul plan al politicii lor de reforme două postulate: o radicală prefacere a structurii sociale, care să pună capăt orînduirii oligarhice — cu antitezele ei flagrante dintre sărac și avuți — și o industrializare cuprinzătoare, care să fie în măsură să asigure populației muncă, pîine și o bunăstare treptat progresivă. „Capitalism parțial", „socializare parțială" și „democratizare economică", iată lozinca autorităților din Peru. Potrivit legislației instituite, o dispersare a avuției, o participare la decizii și la beneficiu a salariaților vor trebui să fie corectivele necesare pentru a se asigura atingerea unei bunăstări la care tinește noul regim. Baza acesteia o constituie ideea unei „Comunidad Industrial", a unui organ pentru coparticipare la beneficii și la luarea deciziilor în cadrul întreprinderii, ancorată în noua lege industrială peruană. Ideea centrală a acestei „Comunidad Industrial" constă, în primul rînd, în aceea că fiecare întreprindere industrială din Peru trebuie să repartizeze anual salariaților zece procente din beneficiul net, în al doilea rînd, în fiecare exercițiu financiar, 15 procente din beneficiul net trebuie reinvestite, ceea ce contează ca o participare de capital a colectivului întreprinderii. După publicarea noii legi industriale, către mijlocul anului trecut, întreprinderile peruane au reacționat puternic, legea echivalînd pentru ele cu o naționalizare. Dar președintele Velasco Alvarado și guvernul au rămas neîndupleca și nu au dat înapoi cu un pas. Afluxul investițiilor pentru industrializare constituie un aport însemnat la soluționarea celor două probleme economice de cea mai mare importanță: procurarea unor locuri de muncă (anual, trebuie create în Peru 150 000 noi locuri de muncă, pentru a putea ține pasul cu creșterea numerică a populației) și dezvoltarea industriei miniere. Exploatarea cuprului trebuie triplată în decurs de cîțiva ani. Dacă autoritățile de la Lima vor reuși să înfăptuiască toate acestea, chiar și numai parțial, ar institui noi etaloane în domeniul structurii economice pentru America Latină.

Politica de reforme a guvernului nu s-a îndreptat numai împotriva intereselor hipertrofice ale capitalului străin. A fost înfrîntă și puterea tradițională a oligarhiei autohtone. Prin reforma agrară, marile „haciendas" (printre care imense plantații de zahăr de mărimea Belgiei) au fost transformate în cooperative. S-a dat astfel o lovitură nimicitoare unei structuri sociale tradiționale, care contribuise, în mod esențial, la pauperizarea poporului și la frînarea unei dezvoltări generale pe plan economic și social.

O reformă bancară urmărește să împiedice o subordonare a intereselor peruane față de cele străine. Totodată, a fost elaborată o reformă financiară și urmărită aplicarea riguroasă a legilor fiscale.

Pe tărîmul educației s-au inițiat, de asemenea, reforme radicale. Școlarizarea obligatorie este menită să pregătească tineretul pentru sarcinile viitoare ale țării.

Politica economică a guvernului a dat o serie de rezultate. Reforma agrară n-a determinat o scădere a productivității ca în alte țări ale continentului, unde s-au făcut încercări similare. Paritatea monetară a rămas stabilă. Dacă în 1967 mai exista o rată inflaționistă de 21 procente, aceasta a scăzut în anul trecut pînă sub 4 la sută. Rata creșterii economice a reprezentat în 1970 un procent de 6,5 față de 1,7 la sută în anul 1969. Excedentul comerțului exterior, de peste 400 milioane dolari, a crescut în decurs de un an cu aproape 60 la sută. Cu excepția Braziliei, nici o altă țară din America de Sud n-a putut înregistra un salt economic atît de uimitor, într-un răstimp atît de scurt.

Pe plan extern, guvernul de la Lima a stabilit legături diplomatice cu aproape toate țările socialiste și și-a manifestat dorința de cooperare pe multiple planuri cu acestea.

Desigur, după numai doi ani ai politicii de reforme nu sînt de așteptat minuni. Președintele Velasco scontează pe un proces de dezvoltare de cel puțin două decenii, pentru ca țara să atingă nivelul preconizat de autorități. Oricum, realizări există. În primul rînd contează stabilitatea politică, iar populația țării este strînsă unită în jurul guvernului, hotărîtă să susțină programul „renașterii naționale".

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Au început mondialele de scrimă

VIENA, 5 (prin telex). — Luni dimineața, în sala Stadthalle din Viena, au început întrecerile din cadrul campionatului mondial de scrimă.

Așa după cum se prevăzuse, încă înaintea începerii concursului, a fost stabilit un record : numărul țărilor participante și numărul de concurenți este superior în acest an față de edițiile precedente.

La startul probei individuale de floretă masculin s-au prezentat 108 concurenți, reprezentînd 39 de țări. Toți aceștia au început un adevărat „maraton" care avea să se încheie de-abia seara, tîrziu, și în care aveam să-i cunoaștem doar pe cei 24 de floretiști care vor continua astăzi întrecerea pentru titlul suprem.

Să menționăm că actualul (pînă astă seară) campion mondial Friedrich Wessel (R. F. a Germaniei) nu a putut lua parte la întrecere.

Printre „maratoniștii" acestei probe s-au aflat și cinci floretiști români. **St. Haukler, Mihai Tiu, Tănase Mureșanu, Iulin Falb și Ștefan Ardeleanu.** Deși echilibrate, primele tururi de eliminare nu aduc nici o surpriză de proporții, în afara eliminării dintr-o serie relativ ușoară a reprezentantului nostru, Ștefan Ardeleanu. Ceilalți patru floretiști români continuă cursa pentru ocuparea unui loc în finală.

Cel de-al doilea tur de eliminare face o triere mai amănunțită a concurenților, care luptă pînă la ultima picătură de energie pentru fiecare tușe. Aici avea să părăsească întrecerea și românul Iuliu Falb, care obținuse o singură victorie, insuficientă pentru promovarea în turul următor. În schimb, Mihai Tiu (eficace), Tănase Mureșanu (foarte dirz) și Ștefan Haukler (cu mult calm) trec cu usurință peste adversarii lor, reușind să acumuleze un număr de victorii care să le permită calificarea alături de încă 33 de floretiști.

La ora încheierii ediției se disputau asaltuirile din cadrul optimilor de finală.

Octavian VINTILĂ

„TROFEUL IUGOSLAVIEI"

● Echipa României pe locul... 4 !

Au luat sfîrșit întrecerile turneelor internaționale de handbal dotate cu „Trofeul Iugoslaviei".

La masculin, victoria a revenit primei reprezentative a Iugoslaviei, care în turneul final a totalizat 4 puncte și un golaveraj de 49—40. Pe locul secund s-a clasat echipa Cehoslovaciei — 4 puncte (50—48), urmată de Ungaria — 3 puncte și România — 1 punct. În ultimele meciuri disputate s-au înregistrat următoarele rezultate : Ungaria—Cehoslovacia 21—19 (15—6) ; Iugoslavia (A)—România 13—10 (6—3). Golurile echipei române au fost marcate de Samungi (4), Bota (3), Kicsid (2) și Birtolom (1).

Competiția feminină a fost cîștigată de selecționata R.D. Germane cu 4 puncte (golaveraj: 39—32), secundată de U.R.S.S. — 4 puncte (37—35), Iugoslavia (A) — 4 puncte (36—36) și Ungaria — 0 puncte.

FOTBAL

CHIMIA FĂGĂRAȘ — ARIEȘUL TURDA 4-0

Ieri s-a jucat, la București pe stadionul Dinamo, meciul Chimia Făgăraș — Arieșul Turda, contînd pentru barajul de promovare în divizia B. Făgărășenii au obținut o victorie concludentă cu scorul de 4—0 (2—0), după un joc în care au fost tot timpul net superiori partenerilor lor de întrecere. Punctele au fost marcate de Ioniță (2), Feher și Boancă. A arbitrat foarte bine N. Petriceanu (București). Astfel, din grupa de la Oradea au promovat în divizia B Vulturii Textila Lugoj și Chimia Făgăraș.

Turneul de la Teheran

Turneul internațional de fotbal de la Teheran, desfășurat în cadrul festivităților prilejuite de aniversarea a 2 500 ani de la întemeierea regatului persian, a fost cîștigat de reprezentativa Iranului. În finală, fotbaliștii iranieni au învins cu scorul de 1—0 (0—0) formația F.C. Argeș Pitești. Golul victoriei a fost înscris în minutul 84 de Sefar Iranpak.

În partida pentru locurile 3—4, echipa olimpică a Turciei a dispus cu scorul de 2—1 (1—1) de selecționata similară a Austriei.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

ECHIPA DE BOX MOTORUL ARAD, aflată în turneu în Cehoslovacia, a evoluat la Dubnice în compania formației locale Spartak. Pugiliștii români au terminat învingători cu scorul de 11—5 puncte.

LA MOSCOVA a început meciul dintre marii maeștri sovietici Tigran Petrosian și Viktor Korcinoi, contînd ca semifinală a campionatului mondial masculin de șah. Prima partidă, în care Petrosian a avut piesele albe, s-a încheiat remiză la mutarea a 36-a.

TURUL CICLIST AL FRANȚEI a continuat ieri cu desfășurarea etapei a 8-a pe ruta : Nevers—Clermond Ferrand (221 km). Primul a trecut linia de sosire spaniolul Ocana, cronometrat în 6h21'10". El a dispus la sprintul final de olandezul Zoetemelk și de portughezul Agostinho. După cîteva secunde a sosit și belgianul Eddy Merckx, care continua să conducă în clasamentul general. Merckx are 36" avans față de Zoetemelk. Pe locul 3 se află spaniolul Ocana, la 37".

PROBA DE SIMPLU MASCULIN DIN CADRUL CAMPIONATELOR INTERNAȚIONALE DE TENIS ale Iugoslaviei a fost cîștigată de jucătorul iugoslav Zeliko Franulovici, care în finală a dispus cu 6—1, 6—2, 6—2 de spaniolul Manuel Orantes.

În finala probei de simplu femei, tenismana bulgară Barberian a învins-o cu 5—7, 6—4, 6—0 pe românca Iudit Dibar.

COMPETIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE POLO PE APĂ „CUPA DUNĂRII", desfășurată la Bratislava, a fost cîștigată de reprezentativa României. În ultimele două meciuri disputate, sportivii români au învins cu scorul de 13—4 (2—1, 6—0, 3—1, 2—2) formația Bulgariei și au dispus cu 9—3 (3—1, 3—1, 2—0, 1—1) de selecționata de tineret a Ungariei.

viața internațională

VIETNAMUL DE SUD

BAZA DE LA DA NANG BOMBARDATĂ DE PATRIOȚI

SAIGON 5 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că, în cursul nopții de duminică spre luni, unități de artilerie ale Guvernului Revoluționar Provizoriu au bombardat cu rachete baza aeriană americană de la Da Nang. Agenția Reuter precizează că acest atac al forțelor patriotice sud-vietnameze a fost unul din cele mai violente din ultimele șase săptămîni, provocînd părții americane grele pierderi în oameni și echipament de luptă. De asemenea, forțe ale Guvernului Revoluționar Provizoriu au declanșat în ultimele 24 de ore puternice operațiuni militare în provincia Chau Doc, din Delta fluviului Mekong, precum și în zona Platourilor Înalte.

*

Henry Kissinger, consilier personal al președintelui S.U.A., Richard Nixon, a părăsit luni după-amiază Saigonul, după o vizită de 48 de ore în Vietnamul de sud. În aceeași zi, Kissinger a sosit la Bangkok.

Protocol privind un ajutor suplimentar gratuit acordat R. D. Vietnam de către R. P. Chineză

PEKIN 5 (Agerpres). — Yen Ciun-ciuan, locțiitor al șefului Marelui Stat Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, și Tran Sam, ministrul adjunct al apărării naționale, au semnat la Pekin un protocol pe anul 1971 privind un ajutor suplimentar gratuit de echipament și material militar acordat R.D. Vietnam de către R.P. Chineză.

Premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, și Huan Iun-sen, șeful Marelui Stat Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, au primit delegația militară a R.D. Vietnam condusă de Tran Sam, ministrul adjunct al apărării naționale. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire cordială, prietenească.

GENEVA

Deschiderea sesiunii Consiliului Economic și Social al O. N. U.

GENEVA 5 (Agerpres). — Cea de-a 51-a sesiune a Consiliului Economic și Social al O.N.U. (E.C.O.S.O.C.) și-a deschis luni lucrările la Geneva. În cursul sesiunii, care va dura pînă la 30 iulie, reprezentanții celor 27 de țări membre ale E.C.O.S.O.C. vor trece în revistă situația economică și socială a lumii și propunerile de creare a unui organism central al O.N.U. pentru acordarea de ajutor în cazul unor calamități naturale.

Într-un mesaj adresat sesiunii E.C.O.S.O.C., secretarul general al O.N.U., U Thant, a cerut tuturor guvernelor de a colabora cu Națiunile Unite în aplicarea celor două programe importante : al doilea Deceniu al dezvoltării și Deceniul dezarmării. După ce subliniază că, numai în cursul anului trecut, în întreaga lume s-au cheltuit 204 miliarde dolari pentru armamente, U Thant arată : *„Conducătorii statelor trebuie să fie receptivi la cererile popoarelor lor. Fac acest apel la dezarmare deoarece există o obligație morală și internațională care trebuie să fie îndeplinită, întrucît această strategie este în interesul păcii, al tuturor popoarelor"*.

După semnarea acordului privind retrocedarea Okinawei, care prevede menținerea bazelor militare americane, în întreaga Japonie au avut loc ample demonstrații de protest. **În fotografie :** circa 20 000 de oameni manifestînd la Tokio pentru retrocedarea imediată și fără condiții a insulei

REMANIEREA GUVERNULUI JAPONEZ

TOKIO — Corespondentul Agerpres, Fl. Tuiu, transmite : Premierul japonez Eisaku Sato, președinte al partidului liberal democrat de guvernământ, a anunțat luni lista completă a noului guvern „radical remaniat" — apreciază presa — după alegerile parțiale pentru Camera Consilierilor de la 27 iunie.

În noul guvern, doar doi dintre foștii miniștri și-au păstrat portofoliile : Takeo Fukuda, care a preluat conducerea Ministerului de Externe, cedînd portofoliul finanțelor lui Mikio Mizuta, și Sadanori Yamanaka, care și-a păstrat funcția de ministru de stat și director general al Oficiului primului ministru.

Postul de șef al Secretariatului Cabinetului, cel mai important după cel al premierului, l-a revenit lui Noburo Takehita. O parte dintre foștii membri ai cabinetului au primit posturi în conducerea partidului liberal democrat — în care modificările au fost anunțate de Eisaku Sato cu același prilej. Astfel, Shigeru Hori a fost numit secretar general al P.L.D., în locul lui Kakuei Tanaka, iar Yasuhiro Nakasone a devenit președinte al Comitetului Executiv al P.L.D. În funcția de președinte al Comitetului Politic al partidului a fost numit Zentaro Kosaka.

CONVORBIRI LA NIVEL ÎNALT FRANCO — VEST-GERMANE

BONN 5 — Corespondentul Agerpres, M. Moarcăș, transmite : Luni a sosit în R.F. a Germaniei președintele Franței, Georges Pompidou. Convorbirile cu cancelarul Willy Brandt se înscriu în suita de întîlniri la nivel înalt franco—vest-germane, în cadrul cărora sînt abordate probleme de interes major pentru ambele părți. Prima convorbire între președintele francez și cancelarul vest-german a avut loc pe vasul fluvial „Loreley", care a coborît pe Rin pînă la Koblenz. În cursul după-amiezii, convorbirile la nivel înalt franco—vest-germane au continuat la Bonn. Totodată, au avut loc convorbiri lărgite la care au luat parte primul ministru francez Chaban-Delmas, Walter Scheel, ministrul de externe vest-german, Karl Schiller, ministrul economiei și finanțelor, și alți membri ai guvernului federal.

Pe agenda actualelor consultări Pompidou—Brandt, locul principal este deținut de situația existentă în cadrul comunității economice europene, după ce Marea Britanie are asigurat „semnalul verde" pentru aderarea sa, precum și dosarul dificultăților monetare interoccidentale.

Comentarii ale presei din cele două țări

„LE FIGARO" : „În mod necesar vor exista discuții asupra arzătorului subiect al cursului flotant al mărcii și asupra ruperii solidarității „celor șase", datorată deciziei guvernului federal de a relaxa într-o anumită proporție cursul mărcii".

„LA NATION" : „Atunci cînd președintele Pompidou și cancelarul Brandt vor aborda chestiunea mărcii, nu vor putea fi trecute cu vederea neînțelegerile intervenite la Bruxelles între miniștrii Giscard d'Estaing și Karl Schiller. Parisul nu este deloc convins de tezele vest-germane, favorabile lărgirii marjei de fluctuație, în cazul cînd monedele vest-europene ar fi duse în derivă de un dolar devenit arbitrul tranzacțiilor valutare".

Subliniind că problemele înscrise pe agenda convorbirilor la nivel înalt Pompidou-Brandt sînt „spinoase", ziarul „SUDDEUTSCHE ZEITUNG" remarcă că „între cele două concepții care se opun nu du fost găsite încă apropieri", iar „FRANKFURTER ALLGEMEINE" subliniază că „discuțiile Brandt-Pompidou nu sînt cituși de puțin lipsite de asperități".

ANGLIA

Meteorologie politică: „vară fierbinte" și „toamnă agitată"

„O nouă „Bătălie împotrivă este estimat la circa 80. Este a Angliei". În acest fel ziarul londonez „Times" a marcat deschiderea campaniei oficiale prin care guvernul încearcă să convingă opinia publică de „avantajele" aderării la Piața comună. Dar, după cum arată ziarul, de data aceasta și de o parte și de alta a baricadelor se află tot englezi — adepți sau adversari ai comunității „celor șase".

În urma acordului realizat nu demult la Luxemburg, în fața Angliei se pune acum în modul cel mai deschis problema : „a fi sau a nu fi" membră a Pieței comune. Hotărîrea definitivă, potrivit programului anunțat, urmează să fie decisă de parlament, spre sfîrșitul lunii octombrie. Dar, pînă atunci, cele două tabere vor depune toate eforturile pentru a-și impune punctul de vedere.

Fapt este că — așa cum au arătat sondajele de opinie — majoritatea poporului englez este împotriva aderării. Acest lucru a dus la apariția unei puternice opoziții de curente în rîndul principalelor partide politice. Chiar și în rîndul partidului de guvernămînt a apărut „un grup împotriva Pieței comune", condus de deputatul Roger Moate. După cum scrie „Daily Mail", „principalul scop al acestui grup este să împiedice guvernul să obțină majoritatea atunci cînd parlamentul va discuta problema Pieței comune". Numărul deputaților conservatori despre care se crede că sînt împotrivă este estimat la circa 80. Este greu de presupus că toți aceștia sînt dispuși să provoace o gravă criză în sînul partidului (și implicit o criză de guvern), într-un moment cînd cabinetul Heath trece și așa prin serioase dificultăți ca urmare a situației economice — oglindite în creșterea substanțială a prețurilor și a șomajului. Totuși, potrivit aprecierilor presei, sînt mulți deputați conservatori care s-au declarat gata să voteze contra, chiar dacă aceasta va duce la demisia guvernului și implicit la înfrîngerea propriului partid în viitoarele alegeri generale (pe care cabinetul va trebui neapărat să le convoace în cazul eșecului în parlament). Este semnificativ de asemenea faptul că pentru alegerile parțiale din circumscripția electorală Greenwich, alegeri care se vor ține peste cîteva zile, și-au anunțat candidatura doi conservatori : unul (oficial) adept al Pieței comune, altul (neoficial) adversar al comunității vest-europene.

Apropiindu-se scadența și, o dată cu aceasta, accentuîndu-se disensiunile, primul ministru Heath a convocat o conferință extraordinară a partidului pentru ziua de 14 iulie. În cadrul conferinței, însă, nu se va supune la vot nici un document, deoarece în intenția inițiatorilor săi aceasta este destinată — după cum scrie ziarul „Guardian" — doar explicării condițiilor în care guvernul a negociat aderarea la Piața comună.

Trei zile după conferința conservatoare, în aceeași sală a palatului Westminster se va ține conferința extraordinară a partidului laburist. Judecînd după aparențe, diviziunea în sînul partidului laburist este și mai profundă, dată fiind existența unor păreri opuse chiar în cadrul comitetului său executiv. O parte din membrii conducerii — circa jumătate — sînt categoric împotriva aderării, alții sînt pentru aderare, dar se împotrivesc condițiilor acceptate de conservatori. O serie de fruntași ai partidului se pronunță pentru ținerea unui referendum popular în legătură cu Piața comună, iar alții pentru convocarea de alegeri generale. Liderul partidului, Harold Wilson, ezită deocamdată să se pronunțe cu claritate. Comentînd ultimul său discurs, rostit simbătă, ziarul „Times" este de părere că fostul premier ar înclina mai mult să dea cîștig de cauză adversarilor aderării. Oricum, situația este din ce în ce mai complicată. În aceste condiții, abia în toamnă, conferința anuală ordinară va defini poziția partidului laburist.

Toate aceste elemente îndreptățesc părerile comentatorilor care prevestesc Angliei „o vară (politică) fierbinte" și „o toamnă agitată".

N. PLOPEANU
Londra, 5

ORIENTUL APROPIAT

• Comunicat sovieto-egiptean • Emisari ai S.U.A. la Cairo • Vizita ministrului de externe al Marocului în Iordania

MOSCOVA 5 (Agerpres). — La Moscova a fost dat publicității comunicatul comun privind vizita în U.R.S.S. a lui Mahmud Riad, vicepremier și ministru de externe al Republicii Arabe Unite.

Uniunea Sovietică și R.A.U. — se spune în comunicat — au reafirmat că reglementarea conflictului din Orientul Apropiat trebuie să cuprindă toate aspectele sale, în interdependența lor, cele mai importante dintre acestea fiind retragerea trupelor israeliene din toate teritoriile arabe ocupate în anul 1967 și stabilirea păcii în Orientul Apropiat, precum și asigurarea drepturilor legitime ale poporului arab al Palestinei.

În cursul convorbirilor — arată comunicatul — părțile au relevat că problema redeschiderii Canalului de Suez pentru navigația internațională nu poate fi reglementată separat de alte chestiuni care urmează a fi rezolvate și că ea trebuie legată de un acord privind retragerea tuturor trupelor israeliene pe linia pe care se află înainte de 5 iunie 1967, stabilindu-se, totodată, termene ferme pentru această retragere.

În conformitate cu tratatul dintre cele două țări, părțile au efectuat un schimb de păreri asupra următorilor pași pe care îi vor întreprinde în problemele privind reglementarea situației din Orientul Apropiat, relevă, de asemenea, comunicatul.

*

După ce și-a încheiat vizita în U.R.S.S., Mahmud Riad a plecat în R. S. Cehoslovacă. Luni, el a fost primit de președintele guvernului federal al R. S. Cehoslovace, Lubomir Strougal.

*

CAIRO. — Două oficialități americane — Donald Bergus și Michael Sterner — au sosit luni la Cairo, informează agenția M.E.N. Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Charles Bray, citat de agenția U.P.I., a declarat că cei doi emisari vor expune guvernului R.A.U. „punctul de vedere actual al S.U.A. asupra modului în care s-ar putea realiza un progres în problema redeschiderii Canalului Suez în viitorul apropiat". Bray a subliniat că „nici Bergus și nici Sterner nu au misiunea de a prezenta oficialităților egiptene o nouă propunere americană".

*

AMMAN. — Primul ministru al Iordaniei, Wasfi Tall, l-a primit pe ministrul marocan al afacerilor externe, Youssef Bel Abbes, care se află într-o vizită la Amman. În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej, menționează surse oficiale, Wasfi Tall a insistat asupra necesității convocării unei conferințe arabe la nivel înalt.

Președintele Svoboda l-a primit pe ambasadorul României

PRAGA 5. — Corespondentul Agerpres, C. Prisăcaru, transmite : Președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, Ludvik Svoboda, l-a primit luni pe ambasadorul României la Praga, Ion Obradovici, în legătură cu plecarea sa definitivă din Cehoslovacia.

În aceeași zi, ambasadorul român a fost primit de președintele guvernului federal, Lubomir Strougal.

BOUMEDIENE :

Bătălia Algeriei pentru stăpînirea bogățiilor naționale este încununată de succes

ALGER 5. — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite : Într-un mesaj radiotelevizat adresat națiunii cu ocazia Zilei independenței Algeriei — 5 iulie — președintele Consiliului Revoluției, Houari Boumediene, a subliniat că *„recucerirea independenței și suveranității de stat a constituit doar punctul de plecare al unei alte lupte, de data aceasta cu caracter permanent, concretizată în realizarea unor obiective importante și diverse, pe care națiunea algeriană și le-a fixat pe calea progresului, prosperității și demnității"*. Această luptă, a spus președintele Boumediene, a permis Algeriei să-și recupereze pămînturile și să le pună la dispoziția celor ce le muncesc — țăranii ; să redevină stăpîna bogățiilor minerale aflate în patrimoniul uzinelor și combinatelor, care le prelucrează în prezent în țară, grație eforturilor muncitorilor și specialiștilor algerieni.

Marea bătălie pentru **stăpînirea** bogățiilor naționale, a arătat în continuare șeful statului algerian, a fost încununată de succes și în ceea ce privește petrolul. Cîștigînd această bătălie, ne-am eliberat pe deplin, obținînd o deplină independență economică, ce ne permite să dispunem în mod liber de resursele noastre energetice și, în consecință, de natură să garanteze dezvoltarea economică a țării.

Făcînd un bilanț al principalelor realizări obținute în anii independenței, Houari Boumediene a evocat măsurile adoptate în vederea îmbunătățirii situației financiare a țării, printre care naționalizarea societăților de asigurări, a băncilor, a întreprinderilor de comerț exterior etc. **„Ne-am străduit**, a relevat vorbitorul, **să punem toate aceste mijloace în slujba dezvoltării naționale, să dotăm economia algeriană cu o rețea solidă de întreprinderi capabile să prelucreze bogățiile naturale".**

*

Festivitățile prilejuite de împlinirea a 9 ani de la proclamarea independenței Algeriei au început încă de duminică în întreaga țară, unde au loc serbări populare și manifestări cultural-artistice.

La 5 iulie, Algeria sărbătorește, de asemenea, Ziua tineretului. La ceremoniile organizate cu acest prilej, la Alger, participă numeroase delegații ale organizațiilor de tineret din întreaga lume. Din țara noastră este prezentă o delegație condusă de Gheorghe Stoica, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

O MANIFESTARE ÎN SPRIJINUL ÎNFĂPTUIRII SECURITĂȚII EUROPENE

STOCKHOLM 5 (Agerpres). — **În orașul suedez Lulea s-au încheiat „Zilele păcii și prieteniei între popoarele regiunilor nordice ale Suediei, Norvegiei, Finlandei și Uniunii Sovietice". În cursul acestei manifestări au avut loc conferințe și numeroase întîlniri între reprezentanții opiniei publice din cele patru țări.**

În comunicatul adoptat de participanți se subliniază dezvoltarea cu succes a colaborării între regiunile nordice ale Norvegiei, Finlandei, Suediei și U.R.S.S., ceea ce corespunde intereselor unei păci trainice în nordul Europei și se relevă largile posibilități de extindere a cooperării în diferite domenii. Participanții la Zilele păcii și prieteniei, se arată în comunicat, salută adoptarea, în ultima vreme, a unor măsuri concrete în vederea slăbirii încordării în Europa și creării unui sistem de securitate colectivă pe acest continent.

agențiile de presă transmit:

La Phenian a sosit o delegație de partid și guvernamentală a U.R.S.S. condusă de K. T. Mazurov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Delegația a fost invitată de C.C. al Partidului Muncii din Coreea și Cabinetul de Miniștri al R.P.D. Coreene, pentru a participa la festivitățile consacrate aniversării Tratatului de prietenie, colaborare și ajutor reciproc dintre cele două țări.

În cadrul Tîrgului internațional de la Kinshasa, la 4 iulie, a fost sărbătorită ziua României. La festivitate au participat ministrul congolez al comerțului, Jean Baptiste Alves, și comisarul general al tîrgului, Thomas Tumba. Vizitînd pavilionul românesc, oficialitățile congoleze au apreciat diversitatea și calitatea exponatelor. Ambasadorul Alexandru Tujon și directorul pavilionului, Toma Năstase, au oferit în cinstea gazdelor o recepție, la care au participat membri ai guvernului congolez, alte oficialități ale țării gazdă, șefii unor misiuni diplomatice acreditate la Kinshasa, oameni de afaceri.

Ministrul comerțului exterior al R. P. Chineze, Pai Sian-kuo, a avut luni o convorbire cu delegația Partidului Laburist din Australia, condusă de Gough Whitlam, președintele partidului, care se află într-o vizită la Pekin, informează agenția China Nouă.

În orașul italian Salerno s-a deschis o expoziție de artă decorativă românească. La festivitatea care a avut loc cu acest prilej au luat cuvîntul primarul orașului, Giovanni Prisco, și ambasadorul român Iacob Ionașcu, care au subliniat importanța unor asemenea manifestări pentru dezvoltarea relațiilor culturale și de prietenie dintre popoarele celor două țări.

Cu prilejul Zilei naționale a S.U.A., care anul acesta a marcat aniversarea a 195 de ani de la declararea independenței în 1776, în diferite localități americane au fost organizate parăzi, conferințe, adunări festive, festivaluri artistice. Luni seara, aniversarea independenței S.U.A. a coincis cu intrarea în vigoare a celui de-al 26-lea amendament adus constituției țării, privind acordarea dreptului de vot tinerilor între 18 și 21 de ani. Președintele Nixon a semnat luni după-amiază amendamentul, care devine astfel lege și parte integrantă a Constituției Statelor Unite.

„Experiențele nucleare franceze de la centrul din Oceanul Pacific au continuat duminică cu o explozie de mică intensitate", se indică într-un comunicat al ministerului de stat însărcinat cu apărarea națională a Franței, citat de agenția France Presse.

Japonia protestează împotriva experienței nucleare franceze efectuate duminică în Oceanul Pacific — se spune într-un comunicat oficial al guvernului de la Tokio. Comunicatul menționează că Japonia, care se opune experiențelor nucleare ale oricărei țări, cere suspendarea imediată a experimentelor de acest gen.

Delegația P. C. Francez condusă de Georges Marchais, secretar general adjunct al partidului, care, la invitația C.C. al P.C.U.S., a făcut o vizită la Moscova, a părăsit capitala Uniunii Sovietice, plecînd spre patria.

Aldo Moro la Moscova. Luni după-amiază a sosit la Moscova, într-o vizită oficială, ministrul afacerilor externe al Italiei, Aldo Moro. Prezența în capitala sovietică a șefului diplomației italiene va prilejui o serie de contacte și convorbiri cu ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko, și cu alți conducători sovietici.

Procesul intentat de autoritățile suedeze unui grup de cinci teroriști ustași învinuiți de a fi participat la asasinarea ambasadorului iugoslaviei în Suedia, Vladimir Rolovici, a luat sfîrșit luni la Stockholm. În ultima ședință, procurorul a reafirmat cererea sa de condamnare la închisoare pe viață a celor doi asasini, Miro Baresici și Andjelko Brajkovici, precum și a complicelui lor, Ante Stojanov, și condamnarea la închisoare pe o perioadă limitată a celorlalți doi teroriști. Tribunalul va face cunoscută sentința sa la data de 14 iulie.

Misiunea economică a guvernului canadian, condusă de Jean-Luc Pepin, ministru al industriei și comerțului, și-a încheiat vizita de prietenie în China, plecînd spre patria — anunță agenția China Nouă.

Primele rezultate ale alegerilor din Indonezia arată că partidul de guvernămînt „Golkar" conduce aproape în toate provinciile țării. Agenția indoneziană Antara precizează că, potrivit bilanțului provizoriu, partidul „Golkar" beneficiază de 34 la sută din voturi, ceea ce-i conferă deja posibilitatea de a controla Camera deputaților, care are 460 de locuri.

Cargoul liberian „Ocean Glory" s-a scufundat duminică în Golful Bengal, în apropiere de Nagapattinam. Toate persoanele care se aflau la bordul său au fost salvate de către pachebotul britanic „Chilka".

MALTA

„Zăvorul Mediteranei" se deschide...

Telegramele de presă aduc zilnic noi știri despre evoluția evenimentelor din Malta, această mică insulă din inima Mediteranei, care, la șapte ani de la proclamarea independenței naționale, cunoaște momente de vie efervescență, reafirmînd-și drepturile sale suverane. Consensul acestor știri este că guvernul Mintoff, format în urma alegerilor din 17 iunie, a întreprins o serie de acțiuni pe linia aspirațiilor populației malteze, care dorește să se desprindă din chingile N.A.T.O., să lichideze bazele străine de pe teritoriul țării. La 30 iunie, cîteva zile numai după expulzarea din Malta a comandantului șef al forțelor navale mediteraneene ale N.A.T.O. și denunțarea acordului anglo-maltez din 1964, guvernul din La Valletta a dat publicității o declarație care definește natura viitoarelor relații anglo-malteze. Orice nou aranjament, precizează documentul, va trebui „să respecte suveranitatea Maltei". El critică poziția ambiguă a Angliei care, acceptînd să ducă convorbiri pe această temă, încearcă prin metoda tergiversărilor să cîștige timp, să pună sub semnul îndoielii valabilitatea actului întreprins de Malta. Observatorii diplomatici remarcă, pe bună dreptate, că apărîndu-și propriile interese, Anglia joacă, în același timp, în această problemă, rolul de mandatar al N.A.T.O., care s-a implantat puternic pe insulă.

Nu întîmplător, în presa occidentală, în special în acele ziare care reflectă punctele de vedere ale cercurilor N.A.T.O., se exprimă o îngrijorare nedisimulată pentru cursul pe care l-au luat evenimentele din această țară și, implicit, pentru viitorul dispozitivului militar din Malta.

Deținînd o importantă poziție strategică, Malta, denumită și „Zăvorul Mediteranei", a atras de multă vreme atenția diferitelor puteri străine, care și-au instalat aici puncte de sprijin pentru supravegherea căilor maritime și teritoriilor mediteraneene. Timp de 2 500 de ani, insula s-a aflat, succesiv, sub dominație cartagineză, romană, arabă, normandă, franceză, iar din 1800 pînă la proclamarea independenței (1964) a aparținut Angliei. Aceasta a transformat-o, în anii de după cel de-al doilea război mondial, într-o puternică bază militară, nu numai britanică, ci și a pactului atlantic. Aici se află statul major al comandamentului mediteranean al forțelor armate ale N.A.T.O. și baza de reparații pentru flota a 6-a a S.U.A. Interesul Statelor Unite față de mica insulă din centrul Mediteranei a crescut considerabil după lichidarea bazelor militare americane de pe teritoriul Libiei. Veritabil „portavion natural", Malta ocupă, după cum se știe, un loc central în sistemul strategico-militar al N.A.T.O. în regiunea Mediteranei.

Această situație nu i-a încîntat însă pe maltezi. Locuitorii Maltei, oameni harnici, care muncesc din greu pentru a-și cîștiga existența, — în condițiile naturale vitrege ale unei insule stîncoase, cu vegetație redusă și lipsită de orice cursuri de apă — nu au fost și nu sînt dispuși să tolereze pericolul pe care îl prezintă prezența bazelor militare și a navelor de război străine. Ei și-au spus tot mai răspicat cuvîntul, cerînd acum lichidarea grabnică a acestor enclave străine pe teritoriul național, dobîndirea unei suveranități depline.

„La șapte ani după proclamarea independenței, scrie ziarul „LA LIBRE BELGIQUE" — **maltezii doresc ca Malta să se angajeze pe calea unui statut de neutralitate".** Comentînd largul ecou stîrnit de ultimele acțiuni ale guvernului maltez, agenția REUTER relevă : **„Recentele măsuri luate de Malta împotriva N.A.T.O. dau o grea lovitură alianței occidentale în Mediterana".**

Evenimentele din Malta au o importantă semnificație, care depășește granițele acestui mic stat. Ele reprezintă o manifestare concludentă pentru starea de spirit care își face loc de mai mulți ani în rîndul țărilor mediteraneene. După lichidarea bazelor franceze de la Bizerta (Tunisia) și Mers el Kebir (Algeria), a bazelor engleze și americane din Libia, revendicările maltezilor arată, o dată în plus, cît de puternic este curentul general împotriva prezenței militare străine. Menținerea bazelor militare pe teritoriul altor state, existența însăși a blocurilor militare constituie un impediment în calea înfăptuirii năzuințelor de pace ale popoarelor. Implantații periculoase, bazele militare pe teritorii străine sînt o sursă permanentă de încordare și înveninare a relațiilor internaționale, un factor de lezare a independenței și suveranității popoarelor, contrar intereselor destinderii și păcii. Iar acest adevăr a început să fie înțeles tot mai limpede și de maltezi, care nu mai acceptă stîrbirea intereselor lor naționale.

În aceasta rezidă și largul ecou internațional pozitiv al acțiunilor guvernului Mintoff, care întrunesc adeziunea întregii populații a insulei. Ele sînt urmărite cu simpatie de opinia publică din țara noastră, care, după cum se știe, sprijină cu căldură lupta popoarelor pentru afirmarea ființei lor naționale și dreptul de a-și hotărî de sine stătător soarta, pentru dezarmarea generală și totală, inclusiv și pentru măsuri partiale în această direcție, cum sînt desființarea bazelor militare străine, retragerea tuturor trupelor în limitele granițelor naționale, pentru realizarea unui sistem de securitate, care să permită staționicirea în Europa a unui climat de destindere și înțelegere, în spiritul coexistenței pașnice.

Nicolae N. LUPU

Comemorarea lui N. Iorga în R.F.G.

În R. F. a Germaniei a continuat ciclul de manifestări consacrate împlinirii a 100 de ani de la nașterea marelui cărturar român Nicolae Iorga. La München, în cadrul unei conferințe organizate sub auspiciile Institutului de studii sud-est europene, prof. dr. Virgil Cândea a evocat personalitatea marelui istoric român. O manifestare asemănătoare a fost organizată de facultatea de istorie a Universității din Tubingen. Lectoratul de limbă și literatură română de la Universitatea din München a organizat un simpozion Nicolae Iorga, în cadrul căruia, conf. univ. dr. Cornel Sateanu a prezentat personalitatea complexă a savantului român. Prof. univ. dr. Walter Biemel, directorul Institutului de filozofie din Aachen, a vorbit la postul de radio „Deutschlandfunk", evocînd personalitatea marelui cărturar român.

*

La ambasada României în R.F. a Germaniei a fost organizată o întîlnire cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri. Cu acest prilej, conf. univ. dr. Pompiliu Marcea a vorbit despre viața și opera „bardului de la Mircești".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.